

Casa

Gab. 2

Est. 3

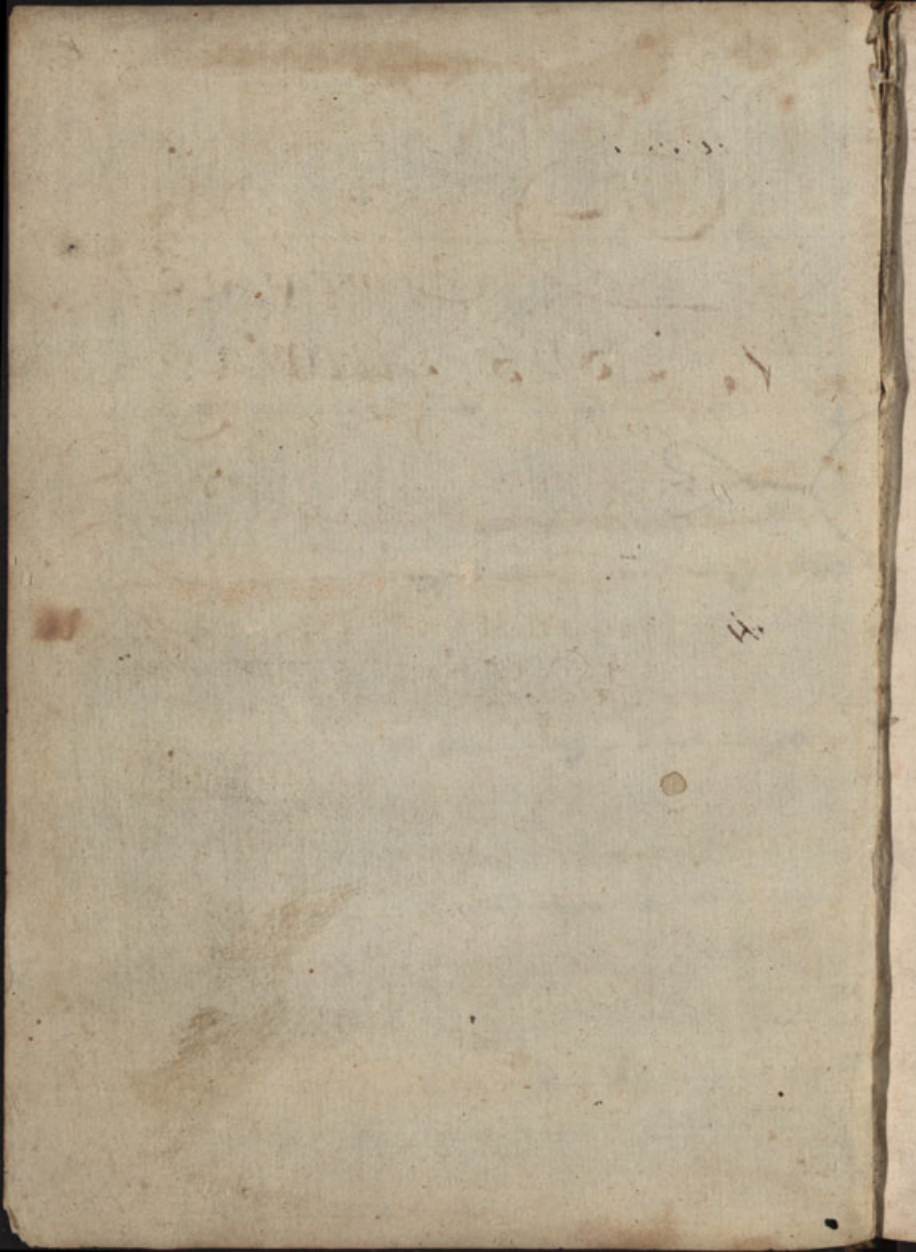
Tab. 3

N.º 12

10069

100
(A) - 45 - 22

D. Simeas de
Jesus Maria =
Prejato J. Ca
Sulla da Santa Cruzada
por Conceicao do Sr. In
fante do grande An
Etudo Jho

DA UNIVERSITATIS
10069
CANONICORVM

REGVLARIVM ORDINIS SANCTI

Augustini Congregationis Sanctæ Crucis

Conimbricensis.

SECVDVM REGVLAS BREVIARIJ

Romani ex Decreto Sacrosancti Concilij Tridentini, Sub Pio V. Rom.
Max. restituti, & Clementis VIII. auctoritate recogniti, ab eodem
S. D. N. Pio V. Pont. Max. Eisdem Canonicis Regularibus concessa,
& confirmata. Nūc denuo emendata, & reformata.

QVIBVS ADDITVM FVIT OFFICIVM

Sanctorum Quinq; Martyrum Ordinis Minorum, quorum re-
liquiæ sunt in Regio Monasterio S. Crucis Conimbricensis,
a S. D. N. Clemente VIII. Canonicis eiusdem
Congregationis concessum.

CONIMBRICÆ.

Cum facultate Sanctæ Inquisitionis, Ordinarij, & Regis.

Apud **Didacum Gomez de Loureyro** Academię Typographū.

Anno Domini 1620.

OFFICIA

CONSTITUTIONUM

REGLARUM ORDINIS SANCTI

CONSTITUTIONUM

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

CONTINET

...
...
...

P Ella comissaõ da Mesa Géral do Sancto Officio acima posta, vi a obra de que nella se faz menção, & julgo ser pia, & deuota, & que não tem cousa que impida a licença pera se imprimir, & communicar. No Collegio da Companhia de I E S V. Coimbra 16. de Septembro de 1620.

Doctor Balthasar Alvarez.

P Or comissaõ do Conselho Géral adjunta em a petição, vi este Liuro, de que em ella se faz menção, o qual he hum treslado dos Sanctos de que reza a Congregação de Sam João Laterão dos Conegos Regulares, aprouados authoritate Apostolica, como consta do Breue de Pio Quinto, no principio do Liuro: & foy impresso em Veneza, conforme a noua reformação do Breuiario em o Anno de 1610. O que de nouo se acrescenta, he o Officio dos Sanctos Martyres de Marrocos, & hūas Commemorações de algūas Sanctos. E em tudo não acho cousa por a qual se não possa, & deua imprimir, como

ja se tem outras vezes impresso. Em o Cole-
gio de S. Augustinho. Coimbra. O primeiro
de Septembro 1620.

O Doctór Dom Francisco da Cruz.

Vistas as informações, pode se impri-
mir a obra de que se trata nas infor-
mações dos Padres Revedores, & de-
pois de impressa torne conferida pellos mes-
mos, pera se dar licença pera poder correr,
& sem ella não correrà. Lisboa, aos 26. de
Septembro de 1620.

O Bispo Inquisidor Gèral.

RMO.

R^{MO}. AC PRÆST^{MO}.

PATRI DOMNO

MICHAELI A SANCTO
Augustino Regij Monasterij Sanctæ Crucis
Conimbricensis Priori, ac eiusdem Congre-
gationis Canonorum Regularium Ordinis
S. Augustini Generali meritissimo, Domnus
Vincentius eiusdem Ordinis Canonicus, &
Ceremoniarum Magister, salut. & for-
licitat. optat.

ANTA est Reuerendissime, ac
Præstantissime Præsul, multitudo
Sanctorum, qui cælum hoc, idest,
Canonicum nostrum ordinem, tū
à prima ipsius institutione, sub Sanctis Apo-
stolis; tum etiam, postquam D. P. Augusti-
nus Canonicus Regularis factus, sicut alter

Sol, in eodem cæpit refulgère, tanquam lucidissima quædam sidera, illustrarūt, vt eorum numerus vix numerabilis nobis sit. Hoc de Sanctorū multitudine nostri sacri Ordinis, illis iisdē verbis refert Magister Roset. Doct. Parisien. in signis in tract. de Religione Ecclesiast. cap. 3. fol. 243. §. De 3. propositionis parte, vbi tam pro hoc, quam pro alijs nostri ordinis encomijs, quæ breuiter ipse perstringit, lectorem remittit ad librum illum, cui nomē inscribitur: Venatorium Sanctorum Canonici Ordinis.

Vnde non iam mirandum id, quod refert Anastasius Cardinalis in Cathalogo, quem scripsit ad Carolum II. Gallorum Imperat. scilicet, cum ex diuersis Sanctorum Cathalogis, ac Martyrologijs, antiquisque historijs, tã ex archiuis S. Rom. Ecclesiæ, quàm aliunde conquisitis, Canonici Ordinis Sanctos collegisset, facta, quantum fieri potuit, certa supputatione, se inuenisse ad 216. milia cētum, & ultra: ita scilicet, vt, si per singulos totius anni dies, horum Sanctorum solē-
nia

nia essent distribuenda, vnaquaque die, quin-
gtēi nonaginta, & vltra celebrandi venirent.
Et hoc etiā, præter alios grauissimos A A. ex
eodem Cardinali Anastasio, & alijs, refert, &
probat præclarissimus A. Ioannes de Nigra
Valle S. Roman. Ecclesiæ Bibliothecarius in
Epilogo Cronicarum lib. 13 cap. 18.

Sed quanuis immensus propemodum
nostri Sacri Ordinis Sanctorum Martyrum,
& Confessorum numerus inueniatur, quos
omnes Patronos, & fautores in cælo ante
Deum, idem Ordo noster agnoscit, & vene-
ratur; illorū tamen Sanctorum tantummo-
dò, iam ab antiquissima maiorum nostrorū
memoria, solemniter, sub Diuini Officij pen-
so, celebrat, quos peculiaris, & præcipua
quædam erga ipsos pietas, ac religio, pecu-
liares, ac magis præcipuos, vel eiusdem or-
dinis, vel aliquarum Ecclesiarum Patronos
elegit.

Et hinc, tanquam peculiarem Patronum
sibi colendum, & celebrandū Scotia, simul
& Hybernia, assumpsere Patritium, Eccle-
sia

Aug.
nen. i.
pug. C
Ord. i.
confir
15.
Joan. T
lib. i.
Canon
gul. c.
fin.
Azor
i. Inf
Mora.
12. c. 2.

sia Perusienſis Herculanium , Bononienſis
Guarinum, Andegauenſis Albinum, Noua-
rienſis Bernardum, Eugubina Vbaldum, Lu-
cenſis Frigidianum, Alexandrina Anianum,
Eborenſis , Tudenſis , & Viſienſis Theoto-
nium, aliæq; ſimiliter alios (præter eos, quos
S. R. Eccleſia ab omnibus vniuerſaliter cele-
brandos proponit in Breuiario , vt Linum,
Cletum, Clementé, Euariftum, Theleſpho-
rum, Iginium, Pium, Anicetum, Anacletum,
Elentherium, Victorium, Zepherinum, Ca-
lixtum, Urbanum, Melchiadem, Silueſtrum,
Leoncs, & alios, quos omnes in Cathalogo
Sanctorum Canonici Ordinis , ijdem ſupra
dicti A A. & alij, veriſſimè reponunt.)

Quia verò ante R. Breuiarij reformatio-
nem, ex decreto Sacri Tridentini Concilij,
non erant Sanctorum illorum officia redacta
ad certum aliquem ordinem, quo, in ipſorum
ſolemnitatibus, omnes illæ Eccleſiæ, vel om-
nia noſtri Ordinis Monasteria, in perſoluen-
dis Deo laudibus, vniſormiter vterentur, ſed
vna quæque Eccleſia, vel Monasterium noſ-
tri

tri ordinis priuatum sibi officium arripuerat; ideò, post tale decretum, maiorum nostrorū opera, & diligentia, in diuersis congregationibus nostri Ordinis, sapiētèr prouisum fuit, vt in omnibus cuiusque congregationis monasterijs, recitandi, vel psallendi horas canonicas, in talium Sanctorum solemnitatibus, vnus tantum esset concors, & communis modus; vt sic, non solum priuatorum illorum officiorum diuersitas, & dissonantia ad vni-
formitatem, & Concentū in Breuiario Rom. præscriptū reduceretur, ipsique conformaretur, sed etiam erga Sanctos ipsos religio, ac deuotio ad aueretur.

Et quia ex decreto etiam S. D. N. Papæ Clem. VIII. Breuiarium Rom. iterum est recognitum, recognoscēda etiam erant Sancto-
rum nostrorum officia, vt sic, post antiquiores alias ipsorum impressiones, per omnia Breuiario eidem Rom. conformia, ederentur in lucem, vt factum inuenimus pro Congregatione nostrorum Canonicoꝝ Lateranē-
sium in editione facta Venetijs anno Domi-

ni 1610. & tu etiam Præsul Præstantissime
pro maxima tua erga diuinum cultum pieta-
te, & indefessa regularis disciplinæ obseruan-
tia, nuper faciendum curasti, dum mihi ea-
dem officia, & alia, quibus nostra congrega-
tio vteretur, & cognoscenda, & iuxta prædi-
ctâ Rom. Breniarij reformationem, ordinan-
da commisisti. Accipe igitur qualecumque
meæ diligentia obsequium, Præsul Præstan-
tissime, quæ Dominus ad huius nostræ Con-
gregationis decus, & augmentum supersti-
tem, & incolamem diu nobis concedat.

Paternitatis vestrae humilis subditus.

D. Vincentius à Niuibus.

Antho.

*Authores qui subsequen-
tium Sanctorum vitas, vel
scripserunt plene, vel per occasionem attigerunt.*

DE Sancto Guarino. Martyrologium
Rom. 6. Februarij. Tabulæ Ecclesiæ
Bononiensis. Et Surinus tom. 7.

De Sancto Vbaldo. Martyrol. Rom. 16.
Maij. Surinus tom. 4. hac die. Petrus in Catal.
lib. 5. c. 6. Stephanus Cremonensis, & Molan.
hac die in additionibus ad Vsuardum.

De S. Herculano: Vsuard. Ado. S. Greg.
lib. 3. Dialog. cap. 23.

De S. Gelasio. Martyro. Rom. 21. Nouéb.
Beda, & Vsuard. 13. Caléd. Decéb. lib. de Roma-
nis Pōtificib⁹ Baroni⁹ in Annalib. Ecclesiast.

De S. Bernardo Augustinus Ticinensis.

De S. Albino Mart. Rom. Beda, & Vsuar-
dus ab eodē cit. Fortunatus Præsbyter, vt te-
statur Gregorius Turon. de glorios. Con-
fess. cap. 96. Surinus. tom. 2.

De S. Patritio. Mart. Rom. Beda. Vsuard.
Ado. & alij eadē die. Prosper Aquitanus lib.
aduersus Collatorem in fine. Beda Hist. de

Gest. Angl. lib. 1. c. 13. & lib. de sext. ætat. Marianus Scot. libr. 2. sext. ætat. anno Domini 432. Surius tom. 2. die 3. Martij, vbi agit de actis Sancti Vinnualoci.

De S. Frigidiano. Mart. Rom. 18. Nonébr. agens de translatione eius, vbi remittit se ad diem natalis eiusdem. S. Greg. lib. 3. Dialog. cap. 9.

De S. Ioãne Augustinus Ticinensis.

De S. Aniano. Mart. Rom. 17. Nonéb. vbi citat Bedã, Vsuard. Adonem, & alios. Greg. Turon. Hist. Franc. lib. 2. cap. 7. Surius tom. 6. Ado. Vien. in Chron. anno 410. Petrus in Catal. lib. 10. ca. 71. Sidonius Apollinaris li. 8. Epist. 15. ad Prosperũ eius successorẽ. Molan. 18. Calend. Iulij in addition. ad Vsuard.

De S. Prospero. Mart. Rom. 25. Iunij. Honorius Augustuden. Gelas. Papa in Canon. Sancta. Rom. dist. 15. Ado Vienenf. Marcellinus comes in Chron. subconsulatu Olibrij, & Rustici. Surius tom. 3. hac die Cassiod. lib. 1. Inst. diuin. lect.

PIVS PAPA V.

AD PERPETVAM rei memoriam. Licet Ecclesia Dei sponsa tunc vere iubilationis suae fructum reportet, cum Christi fideles omnes ad precum effundendarum exercitium excitat, eundemque orandi, psallendique ritum, & morem omnibus proponit, alienum tamen a ratione minime censendum erit, si aliquos sanctorum quorundam patrocinio speciali suffultos ad eorundem particularem venerationem etiam per crebras illorum commemorationes se se excitare permiserit: ut peculiare ipsorum meritum agnoscentes, eorum quoque vestigia sequi, quam maxime studeat. Hinc est, quod nos licet alias ex certis tunc expressis causis omni alio Breuiarii vsu interdicto Breuiarium, quod imprimi curauimus, ac psallendi, precandique formulam in omnibus vniuersi Orbis Ecclesijs, Monasterijs, Ordinibus, & locis etiam exemptis, in quibus iuxta ritum Romanae Ecclesiae dici debet, aut consuevit, sub certis modo, & forma, seruari mandauerimus, statuentes Breuiarium ipsum nullo vnquam tempore in toto, vel in parte mutandum, aut ei aliquid

dehāndū, ac alia fecerimus, prout in ipsis litteris,
quas in cuiuslibet Breuiarij prædicti principio im-
primi volumus, plenius cōtinetur: attēdētes tamē di-
lectos filios Canonicos Regulares Cōgregationis Late-
ranensis Ordinis S. Augustini eorū Patrē, ac primū
Apoſtolicū illius ordinis Reformatorem S. Augustinū
prædictū, ac præterea insigniores eiusdem ordinis Sā-
ctos Martyres, ac Confessores, quorū meritis eadem
Cōgregatio per orbē propagata, & illustrata extitit,
& indies eiusdē Congregationis personæ adiuvātur,
atq; protegūtur, debita, vt par est, veneratione cupe-
re in eorū præsertim dieb⁹, quibus in Dño obdormi-
re eis dē obtigit, celebrare. Nos propterea eorū piū de-
sideriū plurimū in Domino cōmendantes: Motu pro-
prio, nō ad dictorū Canonicorū, seu alicuius eorū su-
per hoc nobis oblata petitionis instantiā, cōgregationi
dictorū Canonicorū concedimus: Primū, quod vltra
cōsuetas Sācti Saluatoris Lateranēsis, & S. Augusti-
ni prædicti eorū Patris ad Vesperas, & Laudes cō-
memorationes, eiusdē S. Augustini festū die 28. oſta-
ua Augusti occurrēs, & per totā illius octauā, tā in
canonicis horis, quā in Missæ celebratione prout ha-
biten⁹ celebrare possint, videlicet in ipsa quidē die,
& octa-

Et octaua subduplici, infra octauas autem sub semiduplici cum commemoratione festorum simplicium occurrentium. De Decollatione autem S. Ioannis Baptiste fiat suo die cum commemoratione octauae. De Dominica autem si occurrat infra octauas fiat de ea cum com. octauae. Sin autem in ipsa die, vel octaua, Dominica occurrerit, fiat de Sancto cum Dominica commemoratione, cum Antiphonis videlicet, Hymnis, Responsorijs, ac reliquis ipsorum Canonorum proprijs ordinatis a Diuo Thoma Aquinate iuxta eorum antiquum more, seu, Et prout melius, ac congruentius videbitur ab ipsis reformandis. Dum tamen tres primae lectiones sint de Scriptura intra octauas quidem occurrente, in ipso autem die, Et octaua, de Scriptura assignata ab ipsis Canonicis, atque congruentius eidem festo aptata, mediae tres, partim de vita eiusdem Patris collecta est dictis eiusdem, in libris praecipue confessionum, nec non Et Possidonij eius contemporarij, ac socij, qui, cum per annos quadraginta cum eo familiarissime vixisset, vitam etiam eius veriori, Et integriore modo descripsit, partim de sermonibus eiusdem Patris de communi vita Clericorum. Tres vero postremae lectiones de Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi
super

*super Euangelium Matthæi: Vos estis sal terræ:
pariter, & eius Conuersionem die quinta Maij, cum
lectionibus, vt supra authenticis ex ipso Sancto Au-
gustino, & Possidonio, nec non, & cum lectionibus in
ultimo Nocturno D. Gregorij Papæ super Euange-
lio Lucæ: Erant appropinquantes ad IESVM
Publicani, & Peccatores: Primam quoque eius,
quæ vndecima Octobris, & secundam, quæ vltima
die Februarij occurrit, translationes, nec non, &
quolibet mense semel ipsius commemorationis festum,
die, in quo festum alicuius Sancti non occurrerit sub
duplici possint celebrare. Et similiter Sanctorum
Aniani Episcopi die Decēbris secunda, Sancti Tho-
mæ Cantuariensis Episcopi, & Martyris vigesima
nona Decembris, Aquilini Martyris Ianuarij vige-
sima nona, Guarini Episcopi Februarij sexta die,
Theotonij Confessoris decima octaua die Februarij,
Albini Episcopi prima Martij, Herculani Episcopi,
& Martyris Martij secūda: Patritij Episcopi Mar-
tij decima: sexta Iuonis Episcopi Maij vigesima, Ber-
nardi Confessoris Iunii decima quinta, Iohannis Cō-
fessoris Octobris decima, Frigidiani Episcopi Nouē-
bris decima nona, Gelasij Papæ Nouembris vigesima
prima:*

prima: Prosperi Episcopi, Nouembris vigesima quarta, omnium quoque aliorum dictæ Congregationis, & Ordinis Sanctorum festa, etiam sub duplici officio celebrare. Atque ijs omnibus, & singulis proprias eorū, atque authenticas lectiones, & orationes, seruata prædictæ Breuiarij forma, accommodare valeāt, officiaque prædicta recitantes, debito suo perinde censeātur satisfecisse, ac, si ea, que in Breuiario assignantur, recitassent. Nec ad aliam vltterius recitationem, vlllo vnquam tempore, possint compelli, prædictaque eorū particularia officia seorsum, & separatim à Breuiario vbicunque illis placuerit, absq; alia nostra, vel commissarij nostri, in illis partibus, licentia, imprimi facere, libere, & licite valeant. Districtius inhibētes, tam locorum ordinarijs, quam quibusuis librorum impressoribus, cæteris que quauis auctoritate fungentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis maioris, nec non indignationis nostræ pœnis, ne eosdem Canonicos super recitatione horarum, aut impressione officiorum huiusmodi, impedire, molestare, vel inquietare audeant, vel præsumant, ac decernētes præsentem litteras, nullo vnquã tempore, subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intētionis nostræ,

vel quopiã alio defectu notari, impugnari, inuolidari nullatenus posse: minusque sub quibusuis similibus, vel dissimiliũ gratiarũ reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, & alijs cõtrarijs dispositionibus cõprehendi ullatenus posse, sed, quoties illa emanabũt, toties in pristinũ statũ etiã sub quacunque Data per ipsos eligenda restitutas, repositas, & plenariẽ reintegratas esse. Sicq; ab omnibus cõseri, & ita per quoscunq; Iudices, & Cõmissarios quauis authoritate fungẽtes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicãdi, & interpretãdi facultate, & authoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritũ, & inane si secus super his à quoquã quauis authoritate sciẽter, vel ignoranter cõtigerit attẽtari. Quo circa dilectis filijs nostris Flauio, Ursino, & Paulo ab Ecclesia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præbyteris, Cardinalibus, & causarũ Curie Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes litteras, & in eis contenta quæcunque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorũ Canonicorũ, seu alicuius eorũ fuerint requisiti solẽniter publicantes eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes,

sistentes, faciāt auctoritate nostra præsentes litteras,
& in eis cōtenta quaecunque firmiter obseruari. Nō
permittētes eos, seu eorum aliquem desuper cōtra ea-
rundem præsentium tenorem quomodolibet indebitē
molestari, cōtradiētores quoslibet, & rebelles per cē-
suras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita,
cōpescendo. Nec non legitimis super his habēdis ser-
uatis processibus, cēsuras, & pœnas ipsas etiam ite-
ratis vicibus aggrauādo, inuocato etiā ad hoc, si opus
fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstātibus fœ-
licis recordationis Bonifacij Papæ VIII. prædecesso-
ris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus
dietis, dummodo quis vigore præsentium vltra tres
dietas ad iudicium non trahatur, ac litteris nostris
prædictis, quas eosdem Canonicos ligare nullatenus
posse volumus, ac quibusuis alijs Apostolicis constitu-
tionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec nō qui-
busuis etiam iuramēto confirmatione Apostolica, vel
quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consue-
tudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris
Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis,
ac cum quibusuis clausulis, & decretis in genere, vel
in specie, ac alias in contrarium quomodolibet con-
cessis,

cessis, cōfirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiā
si de eis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, &
expressa mentio, seu quæuis alia expressio habenda,
aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda fo-
ret, tenores huiusmodi, ac si, de verbo ad verbū, nihil
penitus omisso, & forma in illis tradita, obseruata,
inserti forent, eisdem præsentibus, pro sufficienter ex-
pressis, habentes, illis aliàs in suo robore permāsuris,
hac vice dūt axat, specialiter, & expresse derogamus,
contrarijs quibuscunque. Aut, si aliquibus cōmuniter,
vel diuissim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod in-
ter dici, suspendi, vel excommunicari non possint per
Litteras Apostolicas, nō facientes plenam, & expres-
sam, ac de verbo ad verbum, de indulto eiusmodi mē-
tionem. Volumus autem, quod præsentium transump-
tis, etiā impressis, manu tamē alicuius Notarij publi-
ci subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica
constitutæ, sigillo munitis, eadem prorsus fides adhi-
beatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhi-
bitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum
Petrū sub Annulo Piscatoris. Die 18. Decēbr.
M. DLXX. Pōtificatus nostri anno quinto.

Cæ. Glorierius.

INDEX

I N D E X

OFFICIORVM

CANONICORVM REGV-

larium Congregationis Sanctæ Crucis Co-
nimbric. quæ omnia sub duplici offi-
cio celebrantur.

MENSE IANVARIO.

Die 16. Sanctorum quinq; Martyrum Ordinis Mi-
norum.

Die 29. Sancti Aquilini Martyris.

Die 30. Commemoratio S. Patris nostri Augustini.

MENSE FEBRVARIO.

Die 6. Sancti Guarini Episcopi, & Confessoris.

Die 18. S. Theotonij Confessoris.

Die 28. Secunda Translatio Diui Patris Augustini.

MENSE MARTIO.

Die 1. S. Albinus Episcopi, & Confessoris.

Die 2. S. Herculani Episcopi, & Martyris.

Die 4. Cōmemoratio S. Augustini Patris nostri.

Die 17. S. Patritij Episcopi, & Confessoris.

MENSE APRILI.

Die 1. Commemoatio S. Patris Augustini.

MENSE MAIO.

Die 4. S. Monicæ viduæ Matris D. Patris Augustini.

Die 5. Conuersio Diui Patris Augustini.

Die 16. S. Vbaldi Episcopi, & Confessoris.

Die 20. S. Iuonis Episcopi, & Confessoris.

INDEX.

MENSE IUNIO.

C Ommemoratio S. Patris Augustini.
Die 15. S. Bernardi Confessoris.

MENSE IULIO.

D ie 8. Commemoratio S. Patris Augustini.

MENSE AVGVSTO.

D ie 28. S. Augustini Patris nostri cum Octava.

MENSE OCTOBRI.

D ie 10. S. Ioannis Confessoris.

Die 11. Prima Translatio S. Augustini Patris nostri.

MENSE NOVEMBRI.

D ie 14. Commemoratio S. Patris nostri Augustini.

Die 19. S. Frigidiani Episcopi, & Confessoris.

Die 21. S. Gelasij Papæ.

Die 24. S. Prosperi Episcopi, & Confessoris.

MENSE DECEMBRI.

D ie 2. S. Aniani Episcopi, & Confessoris.

Die 3. Commemoratio S. Patris nostri Augustini.

Die 29. S. Thomæ Archiepiscopi, & Martyris.

ALIVS INDEX SECVNDVM

Ordinem Alphabeticum.

A lbini Episcopi, & Confessoris.

A niani Patriarchæ, & Confess.

A quilini Martyris.

A ugustini Patris nostri.

B ernardi Confessoris.

C onversio D. Patris Augustini.

C ommemorationes S. Augustini Patris.

Die 1. Martij.

Die 2. Decēbris.

Die 29. Ianuarij.

Die 28. Augustij.

Die 15. Iunij.

Die 5. Maij.

Die 3. Decēbris.

Die

INDEX.

D ie 30. Ianuarij.	
D ie 4. Martij.	
D ie 1. Aprilis.	
D ie 1. Iunij.	
D ie 8. Iulij.	
D ie 14. Nouembris.	
F rigidiani Episcopi, & Cōfessoris.	D ie 19. Nouembris.
G elasij Papæ, & Confessoris.	D ie 21. Nouembris.
G uarini Episcopi, & Confessoris.	D ie 6. Februarij.
H erculani Episcopi, & Martyris.	D ie 2. Martij.
I ohannis Confessoris.	D ie 10. Octobris.
I uonis Episcopi, & Confessoris.	D ie 20. Maij.
M onicæ viduæ matris D. Patris Augustini.	D ie 4. Maij.
O ntonis, Berardi, & c. mart. Ordini Minorum.	D ie 16. Ianuarij.
P atritij Episcopi, & Confessoris.	D ie 17. Martij.
P rosperi Episcopi, & Cōfessoris.	D ie 24. Nouembris.
T heotonij Confessoris.	D ie 18. Februarij.
T home Archiepiscopi, & Martyr.	D ie 29. Decembris.
T ranslatio prima S. Augustini Patris nostri.	D ie 11. Octobris.
T ranslatio secunda D. Patris nostri Augustini.	D ie 28. Februarij.
V ibaldi Episcopi, & Confessoris.	D ie 16. Maij.

† LAUS DEO. †

INCI.

1. In re. [illegible]
 2. In re. [illegible]
 3. In re. [illegible]
 4. In re. [illegible]
 5. In re. [illegible]
 6. In re. [illegible]
 7. In re. [illegible]
 8. In re. [illegible]
 9. In re. [illegible]
 10. In re. [illegible]
 11. In re. [illegible]
 12. In re. [illegible]
 13. In re. [illegible]
 14. In re. [illegible]
 15. In re. [illegible]
 16. In re. [illegible]
 17. In re. [illegible]
 18. In re. [illegible]
 19. In re. [illegible]
 20. In re. [illegible]
 21. In re. [illegible]
 22. In re. [illegible]
 23. In re. [illegible]
 24. In re. [illegible]
 25. In re. [illegible]
 26. In re. [illegible]
 27. In re. [illegible]
 28. In re. [illegible]
 29. In re. [illegible]
 30. In re. [illegible]
 31. In re. [illegible]
 32. In re. [illegible]
 33. In re. [illegible]
 34. In re. [illegible]
 35. In re. [illegible]
 36. In re. [illegible]
 37. In re. [illegible]
 38. In re. [illegible]
 39. In re. [illegible]
 40. In re. [illegible]
 41. In re. [illegible]
 42. In re. [illegible]
 43. In re. [illegible]
 44. In re. [illegible]
 45. In re. [illegible]
 46. In re. [illegible]
 47. In re. [illegible]
 48. In re. [illegible]
 49. In re. [illegible]
 50. In re. [illegible]

INDEX DEO

INCIPIVNT FESTA IANVARI.

DIE XVI. IANVARI.

In festo Sanctorum Martyrum Ottonis, Berardi, Petri, Accurtij, & Adiuti Fratrum Ordinis Minorum, quorum reliquiae sunt in Regio Sanctae Crucis Conimbricensis Monasterio, sit Officium duplex. Omnia de communi plurimorum Martyrum praeter ea, quae hic sunt propria.

Oratio.

Deus, qui nos concedis Sanctorum Martyrum tuorum Ottonis, Berardi, Petri, Accurtij, & Adiuti natalitia colere: da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno. In Monasterio Sanctae Cru-

cis, lectiones de communi plurimorum Martyrum.

Fratres debitores sumus. In reliquis Monasterijs, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

QUO Sacerdos, Berardus, Accurtius, Petrus, atque Adiutus, Martyres, de familia Sancti Francisci, eius iussu, ex Italia, in Hispaniam venerunt, ubi omnibus, propter vitae, & morum sanctitatem, grati, atque iucundi fuere. Deinde, Spiritus Sancti gratia roborati, ex Christianorum finibus, Hispalim ad Sarracenos proficiscuntur: quod iter nudis pedibus obierunt

A vigi-

vigilijs, ieiunijs, & diuinarū rerum cōtemplationi maximè inrēti, eò cum peruenissent, diuina gratia incitati, ad eū se conferunt locum, vbi Mauri, nefaria superstitione Mahometum colere. & altissimis vocibus inuocare, cōsueuerant. Inde grauissimis ictibus, colaphis, & verberibus pulsi, Regē adeunt, eumq; ad Sāctissimam Christi fidē suscipiendam, hortantur. Iratus, à suo conspectu abductos, cōfestim capite plecti iubet. Sed Regis filius, eorum miseratus, patrem obsecrat, ne homines mortis supplicio indignos interfici patiatur. Quæ res, illos hilari vultu, & libenti animo ad martyrium prope rates, præsentis mortis periculo exemit. Itaque, Regis iussu, turri inclusi sunt. Qui nihilominus, ex eius fastigio, maximis clamoribus, Christi fidem populo prædicabant, inde, ad Regem producti, cū in Christi professione constanter

perseuerarent, iussi sunt vrbe excedere, & Marrochiū proficisci. *Resp. Sācti tui Dñe. Lectio quinta.*

MAri trāsmissō, maximisq; in itinere exhaustis laboribus, Marrochiū læti perueniunt: vbi à Petro Lusitanæ Regis filio, qui, per id tempus, in ea vrbe, propter offensionem, quæ inter eū, & fratrem Lusitanæ Regē, orta fuerat, forte morabatur, beneuolè excipiuntur. Non multò post, fidei causa, in vincula sunt cōiecti. Vnde eos ad Al-buzaidū, qui plurimū apud Regē gratia valebat, sãuissimi tortores adduxerūt. Illi qui nã essēt, & itineris causã cū interroganti aperuissēt, cūq; à Christi fide, quã cōstātissimè prædicabant, nullis, nec promissis, nec blandimentis, deduci potuissent, iussi sunt acriter cædi, & singuli in singulas custodias retrudi. Deinde, ita crudeliter verberari, vt propè viscera apparerent. Super solum asperis testis

stra-

stratum, nudi proijciuntur: totaque nocte flagris caesi, altissimis clamoribus, se se ad mortem fortiter ferendam adhortantur. Postero die, cum ad Regem Almiramolinum vinciti ducerentur, Ottonae Sacerdote socios interrogante, quomodo ea nocte se habuissent: Responderunt ei, preclare, & feliciter secum actum esse. Regiam deinde vir quidam primarius ingressus, obuiam eis venit, atque ut a fide Catholica deficiat, & Maurorum sectam amplectatur, consilium dat. Ad haec, cum Otto vehementer in Mahometi sectam inuectus, magno animo respondisset, iratus ille, Christi militem in dextera maxilla grauiter percussit. Cui Otto illico alteram maxillam praebuit, & Deum, ut ei ignosceret, precatus est. Tunc Sarracenus ad Regem eos introduci iussit, dignos clamans, de quorum insania, Rex ipse sua manu supplicium sumeret. **Resp.** Verbera carnificum.

Lectio sexta.

Quos ad se introductos, Rex, cum, & ingentibus pollicitationibus primum oblatis, nihil proficeret, suo gladio singulos obrucavit, atque ita martyrii palmam gloriose adepti sunt, decimo septimo kalendas Februarij, anno Domini millesimo ducesimo vigesimo: Onorio III. Pontifice Maximo. Martyrum corpora a nequissima multitudine funibus tracta, extra muros in ignem conijciuntur, quibus, cum ignis parceret, Christiani, qui aderant, Deum sumis laudibus extulerunt, quos fratres Sarraceni lapidibus insecti sunt: a quorum tamen ictibus, omnes, martyrum meritis, incolumes euaserunt. Illi, Sanctorum corpora, iterum ingenti clamore, circa muros, & per vicos raptata dilacerarunt, dispersa tamen membra colligit Princeps Sanctij Lusitaniae Regis filius, nonnullique alij Christiani, quorum partim latenter in priuatis aedibus asserua-

runt, partim honore sepul-
turæ affecerūt, sed maxima
illorū pars ad Principē Pe-
trū peruenit, qui ea, sum-
mo cū honore, Conimbri-
cam deportāda curauit, ad
Coenobium Sāctæ Crucis,
vbi diuinitus præclara, &
illustria, per Christi Marty-
res, miracula fiunt, & cum

magna Dei gloria, & ingē-
ti totius vrbis admiratione
coluntur. *Resp.* Tanquam
aurum.

*In 3. Nocturno. Homilia
in Euangelium.* Descen-
dens Iesus de monte. *Vt
in communi plurimorum
Martyrum. Resp. VIII.*
Hæc est vera fraternitas.

DIE XXIX. IANVARIJ.

In festo Sancti Aquilini Martyris.

Oratio.

DEus, pro cui⁹ fide bea-
tus Aquilinus gladijs
impiorum occubuit, da nobis,
quæsumus, vt eius vir-
tutē cōgrua deuotione se-
ctemur. Per Dñm nostrū.

In 2. Noct. Lectio quarta.

Ex Cathalogo Sanctorum. lib.

11. cap. vltimo.

Aquilinus, Herbipoli
in Bauaria, claris pa-
rentibus genitus, ab infan-
tilibus annis Cœlo erectus,
cum quosdam, ex condiscipi-
pulis optimatū filijs, hereti-

ca prauitate infectos repe-
risset, Christum ex Maria
virili semine propagatum,
asserentes, adeo contra illū
errorem inuehi cæpit, vt, re-
postea ab Episcopo cōper-
ta, cum aduersus eam hære-
sim vehemētius Episcopus
ipse disputasset, atq; Catho-
licā asseruisset veritatē: di-
uina miseratione, pueri A-
quilini cępti certaminis oc-
casiōe, vniuersi fere, qui
eo errore fuerāt infecti, ad
Catholicā veritatē sint re-
uersi. Cū autē adoleuisset,

Crea-

Creatori toto corde inscribere constituit, in Canonico Regularium, qui cum Episcopo Coloniensi degebant, numerum est ascriptus. **Resp.** Honestum fecit illum.

Lectio quinta.

Qui post aliquot annos in patriam, ut charissimos parentes inuiseret, reuersus, cum eos ex hac vita commigrasse reperisset, omnibus mox diuenditis, ac pauperibus erogatis, Coloniā, ad Cœnobium suum est reuersus. Vbi, ob vitæ splendore, in præpositum electus, mortuo deinde Episcopo, in eius locum, communi omnium consensu, est substitutus. Ipse autem fugam arripies, Lutetiam Parisiorum cum peruenisset, ciuitatemque totam graui peste laborantem comperisset, nulli parcens labori, nullis vigilijs, ac assiduis præsertim orationibus, breui, eam meruit à morbo liberare. Mortuo autem ibidem Episcopo, pariter subrogatus, fuga de-

nuo arrepta in Italiam, Ticinum peruenit: ibique sacrarum litterarum studijs operam dedit, Italicumque vulgare idioma diligenter edidicit. **Resp.** Desiderium animæ eius.

Lectio sexta.

Mediolanum autem profectus, præcipue ut beati Ambrosij, quem peculiari deuotione prosequeretur, reliquias adoraret, profectus, ibique in Cœnobio Sancti Laurentij, cum Canonicis regularibus, commoratus, contra Arianam hæresim, quæ tunc totam fere ciuitatem infecerat, adeo cœpit declamationibus, atque disputationibus insurgere, ut omnes fere, ab eo errore, fuerint sanati. Quod non ferentes Ariani, eum, de more, ad Ambrosianam Ecclesiam, orationis gratia, ascendente, in itinere adorti, gladio in gutture infixi, gratissimam Domino hostiam immolarunt. Ne autem tantum scelus diuulgaretur, sanctum corpus rapere

conati, superueniente densissima nebula, adeò fuerūt impediti, vt fugā arripere sint coacti. Superuenientes autem fideles, corpusq; in suo sanguine volutatū inuenientes, cum hymnis, & canticis, illud ad Ecclesiam

Sancti Laurentij deportatū uerūt, atq; in Saccello, posteá eius nomini sacro, honorificè sepelierunt. Vbi miraculis plurimis claruit.
Resp. Stola iucunditatis.
In 3. Noct. Homil. in Euāgel. Si quis uenit ad me;

COMMEMORATIO SANCTI Patris nostri Augustini.

FESTA FEBRUARII. DIE VI.
 In Festo S. Guarini Episcopi, & Cōfessoris

Oratio.

DEus, qui beatū Guarinum Pontificē tuū innumeris illustrasti muneribus: da nobis, quæsumus, eius semper excelsa conuersationis imitari insignia. Per Dominum.

In 3. Noct. Ex lib. qui dicitur Regula S. P. August.

Lectio quarta.

Guarin⁹, Bononię, claro, ac religioso genere propagatus, cū esset adulescēs, Bononię in Maiori Ecclesia, inuitis parētibus, qui de eo magis posterita-

tē optabāt, cleric⁹ honorificè est ordinatus. Verū, cū equales suos cerneret molibus uestitos, nō quæ Iesu Christi, sed quæ sua sunt, quæ rētes, ad diuina moris perfectionē ardentius aspirās, Mortariū, ad Cœnobiū Sæctæ Crucis Canonicorū regulariū, conuolauit. Vbi Sancti Augustini religiosum institutū amplectens, breui adeò profecit, vt optimam partē cū Maria eligēs, diuinæq; vacās contemplationi, ac sacrarū scripturarū meditationi, inter optimos

timos contemplatores, ac doctores annumerari, iure merito potuisset. *Resp.* Inueni David.

Lectio quinta.

Destinatus autē ad Sācti Frigidiani Ecclesiā, ibiq; nonnullos annos religiosissimē cōmoratus, cum ad Cœnobiū suū reuertisset, mortuo Papiense Episcopo, ob illustrē eius nominis famā in eius locū eligitur. Qui omnino electioni reluctans, cū in arctiori loco esset, custodiæ causa, detētus, clam, deceptis custodibus, per fenestram demissus, tandiū latuit, donec alter consecraretur. Increbescente autem eius nominis fama, Lucius secundus Romanus Pōtifēx, & ipse patria Bononiēsis, ac Canonicus regularis, instanter apud eum egit, vt ad se veniret. Qui diū recusans, demū tamen cedens, in Prænestinum Episcopum Cardinalem est consecratus.

Resp. Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Cvm autē equitatē pretiosū, aliosq; Episcopales apparatus, ab eodē Pontifice dono accepisset, mox omnibus diuenditis, pretiū pauperib⁹ erogauit. Verbum autē Dei populo suo imprætermisē prædicās, pauperibus alimēta, & indumēta proprijs manib⁹ ministrans, ieiunijs, ac orationibus indefinēter vacās, cū demum, appropinquare tabernaculi sui depositionē diuinitus præsciuisset, quāquā semper ei fuisset tēporalis vita fastidio, tūc tamē, ardentiori mentis affectu, ad Christi pulchritudinem contemplandā, rapiebatur. Cōuocatoq; clero, cum eos salutaribus monitis plenius instruxisset, sequēti nocte, cū maxima, velut in meridie, eluxisset claritas, ad cœlū migravit. Sepultusq; est in Ecclesia, & sepulchro beati Agapiti Martyris; miraculis clarus. *Resp.* Iste est, qui ante Deum.

In 3. Noct. Homilia in Euangel. Homo quidam.

DIE

DIE XVIII. FEBRVARII.

In festo Sancti Theotonij Confessoris Canonici Regularis, & primi Sanctæ Crucis Prioris.

Oratio.

DEus, qui per beatum Theotonium Cōfessorem tuū, in extremis terrarū partibus, Canonicoꝝ ordinē propagare dignatus es: præsta, quæsumus, vt ei⁹ præclaris intercedentibus meritis, per eosdem seruos tuos, à solis ortu vsq; ad occasum, nomē tuum vbique laudabiliter celebretur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectioes, de Lib. Sapiētij.
Iustus si morte præoccupatus fuerit, &c. **Vt in communi Confessorum non Pontificum.**

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

Theotonius, Galleciæ ciuitate Tudésī oriundus, à religiosis parentibus, religiosè enutritus, ac spiri-

tualibus studijs sufficiētē instructus: cum ad Visientem Lusitanix urbem se contulisset, ibique vitam sanctitate, ac rerum sacrarum peritia cōspiciam, diu degisset: ciuium precibus, & Colimbriensis Episcopi iussu, Prior inuitus ordinatur. Quo in munere, cū multos annos egregiè se gessisset, sanctorum locorum succensus desiderio, Prioratui cedēs (quem tamen reuersus, sed neque Episcopalem illi sæpius oblatā dignitatem, recipere acq̄ieuit) ea bis inuisit: multisque in itinere clarus fuit miraculis. Ad ipsum autem Dominici corporis sepulchrum, cognita eius pietate, Canonici eius loci regulares, communem illi viuendi societatem, quin,

& sepulchri custodiâ, quòd illum ardentissimè desiderare cognouerant, instantissimè offerebant, quod tamen ipse (Deo ita disponente) accipere recusauit, quoad vsquè in Lusitaniam rediens res suas cõponeret, ac demum ita tertio rediret. **Resp.** Honestum fecit illum.

LECTIO quinta.

QUò reuersus, cum eadè tertio profectio-
nem pararet: in nobiles adeò, ac graues viros vndecim clericos Colimbræ incidit, quos in hoc ipsum feruētissimè Dominus aspirauerat, vt relicta omni sæculari pompa, in humilitate, ac religionis custodia arctius se se Deo manciparent. Quorum intellectu, & probato cõsilio ipse quoque eis annumerari consensit. Anno itaque supràmillesimum cētesimo trigesimo secundo, Apostolico feruentes spiritu, duodecim isti viri Cœnobium in honorem Sanctæ Cru-

cis, ac Beatissimæ Dei Matris, in diætæ ciuitatis suburbio extruxerunt: ac Diui Augustini regulam, & habitum assumētes, Theotonium, licèt repugnantē, sibi in Priorem delegerūt. Qui Prior factus, cum vitę grauitate, singularitate abstinentiæ, orationis vsu cõtinuò omnibus erat admirabilis, atque reuerendus tum verò nimix charitatis, atquè humilitatis virtute, qua, & cunctorum subueniebat necessitatib⁹, & omnium veluti se minimum arbitrabatur: omnibus mirum in modum se reddebat amabilem. Virginitatē perpetuò coluit. Curationis gratia clarus, inter alios, & Regem Alphonsum, & Reginam eius coniugē Mahaldam à grauisimis doloribus liberauit: à qua tamen graues aliquandò molestias est perpeffus, quòd eam claustrū ingredi non permitteret: non esse ordinis, asserens, nec approbatæ consuetudinis,

dinis, foeminam habitaculum ingredi mundum fugientium, nisi fortè defunctam. *Resp.* Amavit eum Dominus.

Lectio sexta.

DOemonibus etiã tremendus, à plurimis eos, præsertim in mortis agone cõstitutis, compescuit, atque effugavit. Cum autem post vigesimum primum ab ingressu Monasterij annum, ætatis verò eius septuagesimum primum, longam contrahere cepisset valetudinem, prioratui cedens totum se deinceps compunctiõni, atq; contemplationi tradidit. Sustentabat autem senilia membra baculo illo, quem sibi, audita eius sanctitate, dono miserat vir Dei Bernardus, primus Clarevallensium Abbas: eoq; frequenter doloris aculeos devotissimè contingens, leuius habebat. Apparuit ei, antè paucos dies, quàm morere-

tur, Apostolorum princeps, de futura eum gloria certiore reddens, quòdque propter eum plurima essent illi Monasterio conferenda Dei beneficia. Sed, & pridè visus est magnus stellarum globus, è Cælo in medium claustrì descendere, miro omnium oculos radiorum fulgore perstringens. Igitur sumptis sacri corporis mysterijs, quibus, ferè quotidie refici solebat: multa cum suis agens filiõlis, eosquè ad religionis apicem cohortatus, religiosissimam Deo animam reddidit: anno eius ætatis octuagesimo. Cuius corpus in ipso Sanctæ Crucis Monasterio, à Reuerendissimo Colimbricensi Episcopo, honorificè est sepulturæ demandatum, quod miraculis claruit plurimis. *Resp.* Iste homo perfecit omnia.

In tertio nocturno. Homilia in Euangelium: Sint lumbi vestri præcincti.

DIE XXVIII. FEBRUARII.

¶ Translatio secunda S. Patris Augustini.

Ad Vesperas Antiphona.

Ecce Sacerdos magnus,
 Com reliquis de Laudib⁹,
 vt in communi Confessoris
 Pontificis : Psalmi etiã
 de eodem communi. Cap.

Ecce Sacerdos magnus, qui
 in vita sua, &c. **Hymnus:**
 Magne Pater Augustine,
 vt in die Sancti Augustini
 mēse Augusto 28. V. Ora
 p nobis B: P. Augustine.

Resp. Vt digni, &c. &c.

**Ad Magnificat in vtrisque
 vesperis Antiphona:** Prę-
 sul Sanctissime Augusti-
 ne, &c. &c. **Oratio.**

Deus, qui in Beatissi-
 mi Patris Augustini
 Translatione, febricitantiũ
 corpora nouo fontis exor-
 tu refrigerare dignatus es:
 concede nobis, quęsumus,
 vt tuę super nos semper
 imbrem gratiæ sentiamus.
 Per Dominũ nostrũ. &c.

Ad Matut. Inuitatorium.
 Regem Cõfess. & **Hymn.**

Magne Pater. Añæ, Psalmi,
 Versiculi, noct. dicun-
 tur de communi Confess.
 Pontif. In primo noct.
 Lectiones de Scriptura oc-
 currente. ¶ In Quadrage-
 sima verò: Sapiētiam om-
 nium antiquorum, &c. &c.
Resp. Ex communi Con-
 fess. Pont. In 2. noct.

Lectio quarta.

E Volūtis, à fælici dor-
 mitione Beatissimi Pa-
 tris nostri Augustini, annis
 circiter ducentis octuagin-
 ta, cū corpus eius sanctis-
 simum, quod in Sardinia
 fuerat translatum, Barba-
 ris, qui tū temporis in-
 sulam cœperāt, atque va-
 stauerant, minus honori-
 ficè haberetur: Leopran-
 dus Longobardorum Rex
 pijsimus, tanti Patris de-
 uotione affectus, missis eò
 legatis, magno cum auri
 pondere, corpus redimi,
 atquē transferri curauit.

Qui cum tanto pignore læti reuertentes, cum id Regi denuntiassent: ipse vsq; ad Genuensium urbem ob uiam profectus honorificè, ac deuotissimè illud excepit. *Resp.* Inueni Dauid.

Lectio quinta.

Cum autem sequenti die illud amouere, atque inde trāsferre uellent: haudquaquam fieri potuit: donec Rex votum uoueret Ecclesiam ibi in tanti Patris honorem edificaturum. Quòd, & cum alibi quoque ubiqueq; pernoscere contigisset, factū fuisset: Rexque eodem se semper voto obstrinxisset, Papiam demum, prodeunte obuiam uniuerso clero, ac populo, ac magna cū exultatione sacrum pignus excipiente perlatum, in Diui Petri, in Cœlo aureo, cui nomen est, templo honorificentissimè est collocatum, ubi miraculis plurimis claruit. *Resp.* Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Templum autem illud simul, & Abbatiale Cœnobium Rex ipsemet Leoprandus, ob trāslatum Diui Augustini corpus, Canonice Regularibus unà cum dote instaurauit, anno salutis septingentesimo vigesimo secūdo: ut ipsemet per hæc eadem uerba, quæ uiuens posuit, quæque adhuc in ipsa Ecclesia Regis, sepulchro supereminēt, cōtestatur. Fons autem indeficiens in loco, in quo primum Sancti Patris corpus fuerat repositū, exuberare cæpit: ex cuius potu quam plurimi febricitantes, & languidi sūt sanitati restituti. Ut uerè illi nedum spiritaliter, sed ad litteram competat, quod de eo aptissimè est dictum: In diebus ipsius emanauerunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum: qui curauit gentem suam, & liberauit eam à perditione. *Resp.* Ille est, qui ante Deum.

In tertio nocturno. **H**omilia

miliain Euangelium. Vos
estis sal terræ, vt in com-
muni doctorum. Ad lau-
des, & per horas añã. Ecce
Sacerdos magnus cum re-
liquis. **Cap.** Ecce Sacer-
dos magnus, vt supra in
vesperis. **Hymnus:** Cœli
ciues applaudite, vt in die
festo S. Augustini. **Verf.**
Ora pro nobis, &c. Ad

Benedictus añã: Canon
vitæ canonicæ. **Oratio,** vt
supra. Ad horas **cap.** &
respõsoria breuia, vt in die
festo. Ad vesperas añã, &
Psalmi, vt in secundis ves-
peris **Confessoris Pontifi-**
cis. Cap. & reliqua, vt in
primis vesperis. Commem-
oratio Sancti Albini Põ-
tificis, & Confessoris.

FESTA MARTII.

DIE PRIMA,

Sancti Albini Episcopi, & Confessoris.

Oratio.

DEus, qui Beatum Al-
binum Pontificem
tuum Sanctorum tuorum
numero cœquasti: conce-
de nobis quæsumus eius
semper, & orationibus ad-
iuuari, & vitæ exẽpla secta-
ri. Per Dñm nostrum, &c.

LECTIO quarta.

Ex Surio lib. 2. pag. 2.

Albinus ex venetica
regione claris parẽ-

tibus progenitus adolescẽs
in Translacense Canoni-
corum regularium Cœno-
bium ascriptus, cũ ibi plu-
res annos sanctissimẽ se gef-
fisset, defuncto collegij om-
nium Sanctorum Abbate,
ab eo successõr destinatus,
vno omnium consensu, in
eius locum est subrogatus.
Qui, licet inuitus, electioni
assentiens, strenuẽ adeo, ac
religiõsẽ eo in regimine

per vigintiquinquè annos se gessit, vt post modum in Andagauenſi Ecclesia, omnibus omninò efflagitantibus, nullog; pacto eius deprecationi acquieſcētibus, Antistes ſit electus. *Reſp.* Inueni David.

Leſtio quinta.

QVO Episcopatu, cum strenuè admodum, ac religioſè, more ſuo, ſe haberet (erat enim, ne dum ſanctitate, & doctrina, ſed, & rerum gerendarum experiētia, incomparabilis) vulgata eius nōminis fama, Carolus Magnus eum, vt ſibi, tam in diuinis, quàm humanis rebus conſiliarius eſſet præcipuus, ad ſe accerſiuit. Cum autem Carolus, Deſiderium Longobardorū Regē, apud Mortarium (cui, ex hac clade nomen illud eſt inditum, prius enim Siluabella dicebatur) omninò fregiſſet, ac demum obſeſſum Papiæ vnā cum vxore, ac liberis cepiſſet, Albinus Caroli permiſſu, duas ibi, vbi hoſ-

tem ſuperauerat, condidit Eccleſias: alteram quidē in Apoſtolorum Principi, alteram verò, Diuo Eusebio Episcopo, & Martyri Vercellenſi ſacram, quam, & poſteà redditibus locupletatam Canonicis regularibus conſeſſit: quæ poſteà ipſi Albino eſt dicata. *Reſ.* Poſui adiutorium.

Leſtio ſexta.

POST plurima autē præclariffimè geſta, vir ſanctus, cum febris decubuiſſet, octuageſimo ætatis ſuæ anno, ad Cœlum conuolauit: quem Dominus miraculis, nedum in morte, ſed, & in vita illuſtrauit. Nam inter cætera, & duos, adhuc viuēs à mortuis ſuſcitauit, & cum, pro carceratis intercedens, nequaquàm poſſet à iudice liberationē impetrare, repente ad eius preces exiliēs è muro ſaxam quadrum, incluſis exeundi aditum patefecit, omneſq; effugerunt. Cùm autem non longè poſt eius obitum Sæctus

Germanus Episcopus, ac populus vniuersus. mēbra eius in nouam Basilicam vellent trāsferre, nec propter sacelli angustiam, in quo conditus fuerat, sacri corporis extrahendi daretur facultas, repentē exci-

so diuinitus pariete, qui ad pedes erat, omnes laudem Deo dare ceperunt, plurimaq; Dñs in sancto suo operat⁹ est miracula. *Ref.* Iste est, qui ante Deum.

In 3. nocturno. Homilia in Euang. Homo quidam.

DIE SECVNDA MARTII.

Sancti Herculani Episcopi, & Martyris.

Oratio.

Deus, qui beatū Herculanium Martyrem tuum virtute constantiæ in passione roborasti, concede nobis, quæsumus, vt eius intercessione in tuo semper amore roboremur. Per Dominum nostrum.

Lectio quarta.

Ex Beato Gregorio Dialog. lib. 3. cap. 13.

Herculanus, Perusij in maiore Ecclesia à quodam probatissimæ vitæ Canonico Regulari prima religionis rudimenta edoctus, ibique postea professus; ad tantam humilitatis charitatis omniumq; vir-

tutum perfectionem ascendit, vt defuncto ciuitatis Episcopo, omnibus vno consensu efflagitātibus, in eius locum fuerit electus. Qua in sede strenuè adeò, ac religiosè se habuit, vt præter omnia eius functionis munia egregiè persoluta, à diuinis, etiam die, noctuquē, in Ecclesia persoluēdis laudibus, Missarumquē solemnijs, nullo vnquam negotio, nulla rerum molestia, potuerit abduci. *Resp.* Honestum fecit illum Dominus.

Lectio quinta.

Regularibus præterea ceremonijs, atq; institutis,

tutisquam maximè delectatus, regularem in Ecclesia sua Canonicorum obseruantiam, cum non nihil à primæua institutione, qua ibi diutissimè floruerat, deflexisset, ad pristinum statum reformauit. Cū autem Totilas Gothorum Rex post multas Italiae ciuitatibus illatas clades, Romamque ipsam incendio, ac euerfione sine vlllo penitus habitatore relictam, Perusium quoque pari sæuiēs crudelitate deuenisset, ac post diurnam septem annorum obsidionem, demum ciuitatem cepisset: Episcopo Herculano, detracta prius à ad talos vsque corrigia, caput obtruncari, reliquum autem populum, qui inuentus fuisset, gladio perimi mandauit. *Resp.* Desiderium animæ eius.

LECTIO sexta.

Exercitus autem Præfectus, tantam exhorrescens crudelitatem, obtruncato prius Episcopo, à

mortui corpore corrigiam detraxit, vt regijs mandatis videretur ob temperasse: mox corpus extrâ muros proiecit: Canonicos vero gladio interemit. Quòd quidam cum paruulo infante, qui ibi fuerat extinctus, sepulturæ tradidit. Cū autem quadragesimo post die, regis permissu, qui præfame aufugerant ciues redijissent, Episcopi sui corpus diligentissimè exquirentes, cum oblitum iam vermibus, atque consumptum pueruli corpus inuenissent, Episcopi corpus, ac si eadem hora sepultum esset, integrum, & quod mirabilius est, caput ita corpori vnitum, & tergus per omnia illa sum, ac si nulla iuteruenisset ferri incisio repererunt, quod honorificè intrâ urbem deportantes, in Ecclesia Beati Petri Apostoli sepelierunt. *Resp.* Stola iucunditatis.

In 3. nocturno. Homilia in Euang. Si quis venit ad me.

COM-

COMMEMORATIO SANCTI
Patris Augustini.

DIE XVII. MARTII.

In Festo S. Patritij Episcopi, & Cōfessoris.

Oratio.

Deus, qui per beatum Patritium barbaras gentes ad tuæ lumen veritatis adduxisti, concede, quæsumus, tenebrescētem mundū in tuo semper magis splendescere seruitio. Per Dominum nostrum.

LECTIO QUARTA.

Ex venerab. Beda presbit. tomo 3. per libr. duos.

Patritius ex Britannia magna insula religiosissimis parentibus originē trahens (fuit enim beati Martini Episcopi ex forore nepos) Romam adolescens profectus, in Lateranensi Ecclesia Canonicorū Regulariū institutum amplectens, adeò ibi in pietate, sacrarum litterarū eru-

ditione, ac omnium virtutū genere profecit, vt deliberante Celestino Romanæ vrbs Pontifice huius nominis primo, vnā cum Synodo, quis ad liberādas ab idolatria Hiberniæ gentes, quæ hodie Scotia dicitur, potissimū idoneus haberetur, omnium hæc fuerit sententia, neminem ad id muneris aptiorem inueniri posse, quam Patritium exactæ religionis, ac sanctitatis virum: angelici præterea vultus, coelesti sapientia præditum, ac virtutibus coruscantem. *Resp.* Inueni David.

LECTIO QUINTA.

Igitur statim eum Pontifex in totius Hiberniæ metropolitanum,

C vnā

cum Germano Canonico Lateranense consecratum, adiunctis etiam fidelibus socijs Axilio, ac Seruino, pariter Lateranensibus Canonis, data benedictione, ad Sacrosanctum legationis eiuscemodi munus destinavit. Qui cum in barbara, & idolis dedita natione, parum admodum proficeret, virtutibus tamen, & portentis diuinitus ostentis, ac inuicta praesertim virtute patientiae, & charitatis, adeo profecit, ut aurea demum vi eloquentiae, barbaras ad se trahens nationes, totam insulam ad Euangelicam veritatis lumen adduxerit. Cum autem Almogittus Rex praedicantis verbum in tentissimè audiret, contigit, ut praedicans de Passione Christi vir Dei, miro cum seruire conuersus ad pendentem à ligno Crucifixum, cuspide, quam manu tenebat, eius pedem vulneraret. **Resp.** Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Quod Rex, & industria, ratus, eum facere, alias Christi fide non posse se amplecti, nisi similia ipse quoque pro Domino patiretur, patienter admodum pertulit. Aduertens autem vir Dei, simul, & obstupescens, & pedem continuo sanauit, & hac ratione illuminatum Regem ad Christi veritatem adduxit, & sacro fonte baptizauit. Cum itaque sexaginta annos in insula illa infatigabiliter Verbum Dei praedicans egisset, innumerisque clarus esset miraculis (nam & sexaginta fertur mortuos adhuc viues suscitasse) montem demum conscendens, uti alter Moyses, & Elias, totosque quadraginta dies, & noctes ieiunans, multa fertur Dominum pro insula illa, & rogasse, & obtinuisse. Annum demum agens ceterisimum vigesimum, suos ad Dei amorem plenius adhortatus, in pace obdormiuit. **Resp.** Iste est, qui ante Deum.

In 3. nocturno. Homil. in Euang. Homo quidam.

COM.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris nostri Augustini.

FESTA MAII. DE IIII.

In Festo Sanctæ Monicæ matris Dni Pa-
tris Augustini.

Omnia de communi San-
ctarum nec virginum, nec
Martyrum, præter ea, quæ
hic sunt propria: & offi-
cium fit, vt tempore Pas-
chali.

Oratio.

DEus, qui ad pias Bea-
tæ Monicæ lacrymas
Beatum Augustinum Ec-
clesiæ tuæ splēdidissimum
lumen concessisti: conce-
de nobis quæsumus: vtriuf-
que interuentu, in tuo sem-
per magis splendescere ser-
uicio. Per Dominum nos-
trum.

In primo nocturno.

De Epistola 1. Beati Pauli
Apostoli ad Timoth.
cap. 5.

Lectio prima.

VIduas honorā, quæ
verè viduæ sunt. Si-
qua autem vidua filios, aut
nepotes habet: discat pri-
mum domum suam rege-
re, & mutuam vicem red-
dere parētibus. Hoc enim
acceptum est coram Deo.
Quæ autem verè vidua est,
& desolata, speret in Deo,
& instet obsecrationibus,
& orationibus nocte, &
die. Nam quæ in delitijs
est viuēs, mortua est. *Resp.*
Veni electa mea.

Lectio secunda.

ET hoc præcipe, vt it-
reprehensibiles sint.
Si quis autem suorum, &
C. 2 maxi-

maximè domesticorū curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior. Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit vni⁹ viri vxor, in operibus bonis testimonium habens, si filios educavit, si hospitio recepit, si Sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministravit, si omne opus bonum subsequuta est.

Respons. Diffusa est gratia.

LECTIO tertia.

Adolescentiores autē viduas deuita. Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volūt: habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. Simul autem & otiosæ discunt circumire domos: non solum otiosæ, sed, & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet. Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. Iam e-

nim quædam cōuersæ sunt retrò Satanam. Si quis fidelis habet viduas subministret illis, & non grauetur Ecclesia: vt ijs, quæ verè viduæ sunt, sufficiat. **Resp.** Specie tua.

In secundo nocturno.

LECTIO quarta.

Ex venerabili Mapheo Poggio lib. de laudibus Beate

Monicæ.

Monica sobria, pudica, & in timore Domini ab infantilibus annis quàm maximè fundata, omnique virtutum genere mirificè exornata, vbi plenè facta est nubilis, nobili, sed non Christiano viro Patrio tradita est in matrimonium. Qui cum esset ira præferuidus, atque omnino ferocissimus, beneuolentia tamen præcipuus: ita nouit prudens, & pia vxor illi conuersari, ac piè subijci: omninoq; illi nunquam resistere irato, vt nunquam omnino auditū fuerit: Patrium vel vxorem cæcidisse, vel vllā inter eos domesti-

meslicam fuisse vnus dici
dissensionē. *Resp.* Prop-
ter veritatem.

Lectio quinta.

QVarè castis adeó mo-
ribus illi se pulchram
reddidit, ac reuerētér ama-
bilem, quin, & admirabi-
lem, vt assiduas pro eo ad
Dominum fundēs preces,
illum demùm sub extrema
eius vitæ tempora, Domi-
no meruerit cōciliare. Quo
vita fun cto, castam, & ope-
ribus misericordiæ inten-
tam viduitatem agebat. In
assiduis veró ad Deum ora-
tionibus pro filio Augusti-
no, qui in Manicheorum
sectam inciderat, lacrymas
effundebat. Quem etiam
Mediolanum secuta fre-
quenter hortabatur, vt ad
Episcopum Ambrosium se
conferret. Quod cum ille
fecisset, eius & publicis cō-
cionibus, & priuatis collo-
quijs, fidei veritatem edo-
ctus, ab eodem baptizatus
est: cum annū ageret etatis
sue trigesimum tertium.
Resp. Dilexisti iustitiam.

Lectio sexta.

QVi mōx in Africam
reuertentes, cum ad
Ostia Tyberina constitif-
sent, filioque ipsa, post dul-
cissimā amborum de æter-
na beatorū vita colloquu-
tionem, ac suauissimā de-
gustationē, nulla se re am-
plius in hac vita delectari,
aut retineri dixisset, cum
eum iam, nedum, vt con-
cupierat, Christianum, sed
& Domino toto corde in-
seruientem videret. Ecce
paulò post in febrem inci-
dit. Quo in morbo cum
eam, quodam die, anima
defecisset, vt se collegit:
Vbi, inquit, eram? & astā-
tes intuens, eam potiùs in
parria, mori desiderantes:
ponite hic, inquit, corpus
meum: nulla vos eius cura
conturbet: tantum vos ro-
go, vt ad Altare Domini
memineritis mei. Nono
autem die beata mulier re-
ligiosissimam Deo animam
reddidit. *Respons.* Falax
gratia.

In tertio no & turno.

Lectio Sãcti Euangelij secundũ Lncã, cap. 7.

Lectio septima.

IN illo tempore: Ibat Iesus in Ciuitatem, quæ vocatur Naim, & ibant cũ eo discipuli eius, & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis, ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris suæ. *Et reliqua.*

Homilia venerabilis Maphi Vegij Laudẽsis.

LEgimus nuda, & aperta Sancti Euãgelij verba, vidimus plorãtis viduæ filium à Salvatore nostro Iesu vitæ restitutum: vidimus, & tantum simul diuinæ potentia miraculũ venerantes, plurimum delectati sumus. Quòd si tã dulcis nobis visus est ipse sacrorum verborum cortex, quid pietatis sentiemus, quid gustabimus amplius, si etiã latentem, reconditumquẽ eorum sensum, altiusque mysterium introspicere, indagãtesq; plenius haurire voluerimus?

Os suum aperuit sapiẽtiã. *Lectio octaua.*

NAM cum omnes Saluatoris nostri actiones prætendant etiam figuram aliarum rerum, mysticum quiddam semper continentes: hoc loco præsertim Euãgelij huius tam rarum, tamquẽ mirificum, atque excellens factum, non magna sinè ingentis cuiuspiam futuræ rei præfiguratione, consumatum esse cõfiteri debem⁹. Quid verò aptum, & accõmodatũ magis, ne dicã præstans, & illustre, huic conferri queat, quã Sãctissimę Monicæ, cuius præsentẽ festũ diẽ agimus, pium, dulce, ac omnibus consecrandũ literis monumentũ? Legimus mortuũ filium vnicũ, flentem matrẽ viduam, Iesum, misericordia motum, suscitãntẽ. *Resp.* Regnũ mũdi.

Lectio nona.

CONuertamus huc aciem mentis nostræ, contẽplemur tam in signe mysteriũ. Hic est enim ille verè

rè mortuus filius, Augustinus, in quā, qui Christo grauissimè infensus eternā, nimirum anime, mortē obiebat. Hæc est illa verè flens mater vidua. Hæc illa, pia mater Monica, quæ filium verè fidei aduersantē, Christoq; mortuū, diū atq; amarè defleuit. Hic ille idē sus-

citator Iesus, qui misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere.

Reliqua vt in communi nec virginis, nec martyris.

¶ In secundis vesperis à Capit. fit de Conuersione Sãcti Augustini. Cum cõmemoratione Sanctę Monicę.

DIE V. MAII.

In Conuersione Sancti Patris Augustini. Ad vesperas Capitulum.

Ecce Sacerdos magnus, qui in vita sua, & cæt.

Hymnus: Magne Pater Augustine. **Verf.** Ora pro nobis Beate Pater Augustine alleluia. **Resp.** vt digni efficiamur promissionibus Christi alleluia. Vt in die Festi vigesima octaua Augusti. **Ad Magnificat, in vtrifq; vesperis, Añ:** Pręsul Sãctissime Augustine, &c.

Oratio.

DEus, qui ad pias Beatę Monicę lacrymas,

Beatū Augustinū ab errorum nebulis, ad tuę lucis perduxisti veritatis: da nobis, quæ sumus: vtriusq; interuē tu à peccatorū nostrorū tenebris, ad tuę semper propiūs claritatē accedere iustitię. Per Dñm nostrū.

Ad Marutinum. Inuitatorium: Maguus Dominus, & laudabilis valde, & Sapientię eius non est numerus * Qui de tenebris gentium, lumen Ecclesię suę vocauit Augustinum.

Alle-

alleluia. **Psalm.** Venite.
Hymnus: Magne Pater.
 Ad noct. antiphonæ **Psalmi,** & versus, vt in cōmuni Confessorum Pontificum ad modum temporis Paschalis.

In primo nocturno.

Lectio prima.

Incipit Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos.

PAulus seru⁹ Iesu Christi vocatus Apostolus, segregatus in Euangelium Dei, quod ante promiserat per Prophetas suos in Scripturis Sanctis de filio suo, qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem, qui prædestinatus est filius Dei in virtute secundum Spiritum sanctificationis, & resurrectionis mortuorum, Iesu Christi Domini nostri: per quem accepimus gratiam, & Apostolatam ad obediendum fidei, in omnibus gētibus, pro nomine eius, in quibus estis, & vos vocati Iesu Christi. Omnibus, qui sunt Romæ dilectis Dei, voca-

tis sanctis. Gratia vobis, & pax á Deo Patre, & Domino nostro Iesu Christo.
Respous. Vt in cōmuni **Confess. Pontific.** Euge serue bonē.

Lectio secunda.

Ex eadem Epistola, cap. 7.

INuenio igitur legē, volenti mihi facere bonū, quoniā mihi malū adiacet. Cōdelector enim legi Dei secundum interiorem hominem. Video autē aliam legem in membrismis repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati, quę est in membris meis. Infœlix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia Dei per Iesum Christū Dominū nostrum. **Resp.** Ecce sacerdos magnus.

Lectio tertia.

NOx præcessit, dies autem appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die, honestē ambulemus: non in comessationibus, & ebrietati-

tatibus, non in cubilibus,
& impudicitijs, non in cō-
tentione, & æmulatione,
sed induimini Dominum
Iesum Christum, & carnis
curam ne feceritis in desi-
derijs. *Resp.* Iuravit Do-
minus,

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

AVgustinus cum iam
á Manichæorū erro-
re deseruere cæpisset,
annum agens vigesimum
nonum, Româ, vt ibi Rhe-
toricam edoceret: ac non
multo post, inde Mediola-
num, eadem de causa per-
uenit. Vbi cum frequētis-
simis in Ecclesia Ambrosij
Episcopi sermonibus, atq;
disputationibus, suspensus
admodum adfisteret: pri-
mò ex animo eius pulsa est
omninò eiusmodi errorū
nebula, ita vt omnino, re-
linquendos decerneret ef-
se Manichæos. Deinde, &
sensim atquè paulatim in
veritate Catholica, ita cæ-
pit erudiri, atq; confirma-
ri, vt sacrarum lectionum,

præsertim Diui Pauli Apo-
stoli lectione quàm maxi-
mè delectatus: cæperit ma-
ximas in eius lectione, di-
uini luminis sentire irra-
diationes. *Resp.* Inueni
Dauid.

Lectio quinta.

VNde simplicianum a-
diens, eiusque cohortatus
collocutione, cū præ-
sertim illi, admirabilem Vi-
ctorini illius magni Rhetor-
is cōuersionem exposuisset:
audita, & post modum
Antonij illius Ægyptij mi-
rabiliū gestorum fama,
cum omnino rumpere vel-
let moras, & omnia disrū-
pere eū retinentia vincula,
decerneret: eccè oborta est
ingēs lacrymarum procel-
la. Vnde sub quadam fici
arbore se prosternens, la-
crymisque habenas laxans,
dum amarissima cordis cō-
tritione, se ipsum procras-
tinantem, atque ad Domi-
num omninò cōuerti tar-
dātem, increparet: vocem,
quasi de vicina domo, audi-
uit, cum cantu sæpe repetē-

Dtem.

tem. Tolle, lege, Tolle, lege. *Resp.* Posui adiutoriū.

Lectio sexta.

Vndē represso lacrymarum impetu, nihil aliud interpretās sibi diuinitus iuberi: quā vt apertum statim codicem legeret: aperuit, & legit: Induimini Dominū Iesum Christum, & carnis curā ne feceritis in desiderijs. Et statim, quasi infusa eius cordi securitatis luce, omnes ab eo dubietatis tenebræ diffugerunt. Vnde ad Dñm omninò conuersus, omnique abiecta vxoris, sæculi rerum, honoris cupiditate, nudus nudum sequi, ac nudis amoris brachijs, illum amplecti, atq; omninò inhærere, ex imo cordis fundo decreuit. Quarē aduentibus (quæ non longè aberant) vindemialibus ferijs, cum Rhetoricæ professioni renunciaffet, rurique nonnullos menses in diuinis libris, ac scriptitationibus, mira cum diuini amoris sensione fuisse ver-

fatus: aduentibus Paschæ solēijs, ab Episcopo Ambrosio, magna cū Ecclesiæ exultatione est baptizatus: cum annum ætatis suæ ageret trigesimum tertium. *Resp.* Ille est, qui ante Deum,

In tertio nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucā, cap. 5.

Lectio septima.

In illo tēpore: erant appropinquātes ad Iesum publicani, & peccatores, vt audirēt illū. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Lib. xl. Homilia 34.

Considerandum nobis est, fratres charissimi mei: cur Dominus plus de cōuersis peccatoribus, quā de astātibus iustis in cœlo, gaudiū esse fateatur. Vndē hoc? Nisi quod ipsi per quotidianum visionis experimentum nouimus, quia plerumque hi, qui nullis se oppressos peccatorū moribus sciunt: stant quidē in via iustitiæ, nulla illicita

per-

perpetrant; sed tamèn ad
coelestem patriam anxie
non anhelant: tantò que si-
bi in reb⁹ licitis vsum præ-
bent, quantò se perpetras-
se illicita nulla memine-
runt: & plerunquè pigri
remanèt ad exercenda bo-
na præcipua, quia valdè sibi
securi sunt, quòd nulla cõ-
miserunt mala grauiora.

Resp. Amavit eum Dñs.

Leñtio octaua.

AT cõtra nonnunquã
hi, qui se aliqua illi-
cita egisse meminerunt, ex
ipso suo dolore compũcti,
inardescunt in amorè Dei,
se seque in magnis virtuti-
bus exercēt: & cuncta dif-
ficultia sancti certaminis ap-
petunt, omnia mundi dere-
linquunt, honores fugiūt,
acceptis contumelijs lætã-
tur, flagrant desiderio, ad
coelestem patriam anhelāt.
Et quia se errasse à Deo cõ-
siderant, damna præceden-
tia, lucris sequentibus, re-
compensant. **Resp.** In me-
dio Ecclesiæ, **Vt in com-
muni Doctorum,**

Leñtio nona.

MAius ergo de pecca-
tore cõuerso, quàm
de stante iusto gaudium
fit in cœlo: quia, & dux in
prælio plùs eum militem
diligit, qui post fugam re-
uersus, hostè fortitèr pre-
mit, quàm illum, qui nun-
quã terga præbuit, & nun-
quam aliquid fortiter ges-
sit. Sic agricola illam am-
plius terrã amat, quæ post
spinas vberes fruges pro-
fert, quàm eam, quæ nun-
quã habuit spinas, & nun-
quàm fertilè messem pro-
duxit.

Ad laudes, & per horas.

Antiphonæ: Ecce Sacer-
dos magnus. **Cum reli-
quis de communi Confes-
sorum Pontificum. Capi-
tulũ.** Ecce Sacerdos mag-
nus, **vt in vespèris. Hym-
nus:** Cœli ciues applaudi-
te, **vt in die festi. Vers.**
**Ora pro nobis, &c. Ad Be-
nedictus Antiphonæ: Ca-
non vitæ Canonicæ, &c.**

Oratio vt supra.

Ad horas Capitula, vt

D 2

in

in die festi. Ad vesp. Antiphon. **Eccē Sacēdos magnus.** Cum reliquis. Et Psal mi: vt in communi Cōfessorū Pontificū. ¶ **A Cap.**

de Sancto Ioānnē, vt in Breniario. Cōmemoratio Sancti Augustini, antiphona Vers. & Oratio, vt in primis vesp̄is.

DIE XVI. MAIL.

In Festo S. Vbaldi Episcopi, & Cōfessoris.

Oratio

DEus, qui per Beatum Vbaldum seruū tuū dæmones ab obsessis effugas corporibus: effuga, quæsumus, à nostris mentibus malarū impulsus cogitationum: vt illis nullatenus assentientes, tibi toto corde inseruire mereamur. Per Dominum nostrū Iesum Christum, &c.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

Ex Catal. Sanct. lib. 5. c. 5.

VBaldus Eugubij nobili loco natus, in Ecclesia Sancti Secundi, prope ciuitatē clericus factus, cum eam ex proprio patrimonio, & ædificijs co-

lapsam restituisset, & reditibus locupletasset, ex seculari etiam ad regulare redegit obseruantiam. Rauennam siquidem, ad nobile, ac religiosum Canonicotū Regularium Sanctę Marię in Portu, Collegiū profectus, ibiq; tres menses commoratus, cum ordinis eius, & regulam, & institutiones diligentissimē didicisset, easque in scripturis redactas ad clericos suos detulisset: vnā cum tribus tantummodò (reliquis abeuntibus, quod arctanimis regula videretur) regularem ibi obseruantiam instaurauit. Cum autē Petrusij Episcopus esset electus,

tus, ad eremum fugiens, tandiu ibi latuit, donec alter subrogaretur. Alibi etiã Episcopus electus, pedestris Romam adiit, ac instãtia multa, ab Honorio Secũdo resignationem obtinuit. *Resp.* Inueni David.

Lectio quinta.

Cum autem Eugubij defunctus esset Episcopus, dissentientibus in electione ciuibus, & aliquẽ de Romana Curia à Summo Pontifice petentibus: Põtifex ipse diuinitũs inspiratus, neminem illis, nisi Vbaldum ciuem, Episcopum concessit. Qui cũ tanto oneri nequãquã se parem obnixẽ assereret: obediẽtia tamen victus, humiliter acquieuit. Quo in munere, cum omni virtutum genere, tum verò tãta enituit patientiã virtute, vt cum quidam eum, opus in Episcopalis vineã damnũ, & iniuriam humiliter fieri prohibentem, cum iniuria repulsum in cæmentum coniecisset: patientissimẽ

tamen id ferens, volentes etiam omninò ciues, & affines talem iniuriam vlcisci, haudquaquã permiserit. Qui etiam miraculis itã clarus extitit, vt inter cætera, Federici Imperatoris furorem aduersus Eugubinos, è lecto, licet ægrotus, exurgens: primò statim occurso, omninò placauerit, & obsessam à fœderatis ciuitatibus patriam, edito Crucis signo, statim liberauerit. *Resp.* Posui adiut.

Lectio sexta.

Iam verò Senex, & abstinentijs, laboribusque fatigatus, in morbum incidit valdẽ cruciabilem: minutissimis namque vlceribus, ex quibus infinita defluebat sanies, totum eius corpus oppletum, durissimis torquebatur doloribus. Quos nedũm patienter, sed & sine intermissione Deum laudans: à Quadragesima vsque ad Domini Resurrectionem, perferabat. Quo die, ciuibus eum rogantibus, vt Missa-

rum solēnia celebraret, cū id minimē se posse responderet: accedēs, & ciuitatis Rector, cum obnixissimē eam rogasset, precibus demum victus: nullo profus humano fultus auxilio, ilico è strato exiliēs, & Misfam solēnem celebrauit, & prolixam vsq; ad mediam diem, populo suo sermonē, vice testamēti, habuit. Quo facto, ad lectum rediēs, fe-

briū rigore accerrimē concussus: feria demum Pentecostes secunda, orans, & & psallens ad Dominū migravit. Cuius corpus vsquē in presentē diem integrū, & incorruptū manet: miraculis clarum, præsertim ad dæmones effugandos.

Ref. Ilte est, qui ante Deū.
In tertio nocturno. Homilia in Euangelium. Homo quidam.

DIE XX. MAII.

In Festo S. Iuonis Episcopi, & Cōfessoris.

Oratio.

DEus, qui p̄r Beatum Iuonem Canonicum Ordinē in Gallicana Ecclesia reformare dignatus es: præsta, quæsumus, vt eius exemplo in melius quotidie reformemur. Per Dominum nostrum,

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

De Script. Eccles. fo. 19. pa. i.

IN O Beluacensis Præpo-

fitus, & postea Carnotēsis Episcopus, sub tempora Gregorij septimi, Canonicum Ordinē, in Beluacensi Ecclesia, mirabili feruore instaurauit, atq; propagauit. Fuit is vir Canonū interpretis subtilissimus, & in diuinis Scripturis exercitissim⁹. Vnde, & Patrū decreta in vnū volumē rediguit: Quod, Decretū Iuonis, appellatur, Is de se ita testatur

tur in Epistola ad Manassē Remorū Archiepiscopū: quā crebris luporum incursionibus aggrauata sit Beluacensis Ecclesia, non est necessariū vestram docere prudentiam. Sed quia Ecclesia illa in Christo me genuit, & fundamenta religionis in me posuit: cū illa infirmatur, non possum non infirmari. Et alibi Canonicos suos, in Beluacensi Ecclesia, itā charitatis visceribus adhortatur. Præsens animo, corpore verò absens exopto, & exhor-

tor, vt pacem seſtemini, & ſanctimoniam: hæc vouiſtis, hæc debetis, hæc exhibeatis magis. Per hæc, bono odore diſuſo, qui hactenus à vobis proceſſit, & facultates Eccleſiæ veſtræ multiplicabit, & cūcti de virtute in virtutem, vt filij pacis, in pace in idipſū dormietis. *Ref. Inueni David.*

Leſtio quinta, & ſexta.

De ſermone Sancti Maximi Episcopi. Ad Sancti, ac beatissimi Patris nostri, &c

In 3. noctur. Homilia in Euang. Homo quidam:

FESTA IUNII. DIE I.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris Augustini.

DIE XV. IUNII.

In Festo Sancti Bernardi confessoris.

Oratio.

Deus, qui Beato Bernardo seruo tuo vir-

tutem alligandi Sathana-
nam tribuisti, da nobis;
quæsumus, virtutem
inter-

internum nostrū semp̄
alligandi aduersarium. Per
Dominum nostrum.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

Bernardus ex Augusta
prætoria nobilibus pa-
rentibus originem trahēs:
adolescens, Diui Augusti-
ni Canonicorum Regula-
rium institutum in eadem
ciuitate in Diui Vrsi Eccle-
sia est amplexus. Quo in
loco humilit̄, patient̄,
ac summa cum charitate se
habens sacrarum etiā scrip-
turarum lectioni, atque
meditationi indefinent̄
inuiuilans, totumque di-
uinæ contemplationi se
tradens, adeo profecit,
vt ab omnibus dignus iu-
dicaretur, qui plurimorum
promouēdæ salutis, ac præ-
dicationis sacrę munus de-
stinaretur. Quare iniuncto
sibi oneri satisfacere cu-
piens, tanta cū spiritus effi-
cacia, ac scientiæ profundi-
tate, prædicationi cæpit in-
sistere, vt omnes in eo mi-
rarentur, cū sensuum pro-

funditatem, tum verò in-
habitatis in eo Sancti Spi-
ritus virtutem: qua miro
discretionis pōdere verba
sua librans, ac perpendēs,
cunctis, vt opus erat, suum
applicabat sermonem, iam
terrens, iam lætificans, iam
consolans, iam deijciens,
auarosque præcipuè, ac cō-
cubinarios, crudeles, ac Si-
moniacos accerrimè incre-
pans, omni doctrina, & pa-
tiētia ad Dominum stude-
bat conuertere. *Resp.* Ho-
nestum fecit illum Domi-
nus.

Lectio quinta.

Laborantem autem in-
defessè, & per vicos, &
Castella circumqua; dis-
currentem, tanta Dominus
perfudit gratia, vt nedum
innumerabiles ad Deum
conuerteret animas, sed, &
dæmonibus ipsis esset for-
midabilis, atque omnino
imperaret. Præ cæteris au-
tem, dum in monte Iouis
dæmonum innumerabile
turbam reperisset, infinita
incolis damna inferentia:

ac

ac præ cæteris, vnum miserabiliter transeûtes vexantem, edocto priûs populo vti ob eorum peccata, huiuscemodi Deus flagella permitteret, cum eos ad pœnitentiam reduxisset, ad locum accedens terribili occurrentem aspectu dæmonem, in nomine Domini Iesu Christi adiurâs, vti catulû, ilico ligauit, & ad desertum locum ducês, ne omninò cuiquam noceret, in nomine Sanctissimæ Trinitatis præcepit. Alia autem plurima perpetravit miracula, inter quæ, & mortuos tres ad vitam reuocauit. **Resp.** Amavit eum Dominus.

LECTIO sexta.

Qui demum Nouariâ rediens, in Cœnobio Sancti Laurentij, Ordinis eiusdem, per benignè sus-

ceptus: in febrim incidit: qua, per septem hebdomadas, accerrimè correptus, non tamen interim à diuinis colloquijs, & oratione cessabat. Sacrosanctumque Domini Corpus quotidie, confessione præmissa, deuotissimè sumebat. Sicque ad extremam horam veniens, omnibus pacem relinquens, & ipse in pace in Domino obdormiuit. Quæ innumera subsequuta sunt miracula. Cuius caput, postea tempore procedente, in montem Iouis est translatum: corpus autem in ipsa Sancti Laurentij Ecclesia requiescit. Floruit autem vir Sanctus, Gregorio Septimò Pontifice, & Hèrico Tertio Imperatore. Anno salutis nostræ millesimo. septuagesimo quarto. **Resp.** Iste homo.

In 3. noct. Homilia super Euang. Siat lumbi vestri.

MENSE IULIO. DIE VIII.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris Augustini.

FESTA AVGVSTI. DIE 28.

In Festo Beatissimi Patris nostri Augustini.

Hipponensis Episcopi.

Ad Vesperas. Antiphona.

Letare mater nostra Hierusalem: quia Rex tuus dispensatorem strenuum, & ciuem fidelissimū de seruitute Babylonis tibi redemit Augustinum.

Psalm. Dixit Dominus. **Cū reliquis de Dominica.** In fine, *Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Antiphona.

Huius mater deuotissima, quē carne prius pepererat mūdo, charitatis visceribus postmodū multo semine lachrymarū genuit Christo. *Antiphona.*

Distulit tamē diū baptis-
mi gratiā: quia tumens ina-
ni philosophia volebat hu-
manaratione comprehen-
dere, quod pia mens viuacitate fidei nititur apprehendere. *Antiphona.* Surgens autē, post multos circuitus errorū, circuibat ciuitatē, per vicos, & plateas, quærēdo verum animæ virum, pro quo, ne moreretur, dignū iudicaret mori, vt eius semper inhereret amori. *Antiphona.* Inuentus igitur á custodibus ciuitatis, & pallio vetustatis exutus, diligenter pertrac-

rata

tata cum illis veritate, quæ
desiderabat inuenit, & casti-
tis eius amplexibus arden-
ter inhæsit.

Capitulum. *Eccles. 50.*

Ecce Sacerdos magnus,

qui in vita sua suffulsit
domum, & in diebus suis
corroborauit templum, tē-
pli etiā altitudo ab ipso fun-
data est, duplex ædificatio,
& excelsi parietes templi.

H Y M N V S,

Magne Pater Augus-
tinè

Preces nostras suscipè,
Et per eas Conditori
Nos placere satage,
Atq; rege Gregè tuum
Summū decus Præsulū.

Amatores paupertatis
Te collaudat pauperes,
Assertorem veritatis,
Amant veri Iudices,
Frāgis nobis fauos mel-
lis,

Quæ obscura prius erant,
Nobis plana faciens:
Tu de verbis Saluatoris,
Dulcem panem cōficis,
Et propinas potū vitæ,
De Psalmorū nectare.

Tu de vita Clericorum,
Sanctam scribis regulā,
Quam qui amant, & se-
quuntur,

Viam tenent regiā,
Atq; tuo sancto ductu,
Redeunt ad patriam.

Regi regum salus, vita,
Decus, & imperium:
Trinitati laus, & honor
Sit per omne sæculum,
Qui cōciues nos ascribat
Supernorum ciuium.

Amen.

Vers. Ora pro nobis Bea-
te Pater Augustine.

Resp. Vt digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad Magnificat. Antiph.

Adest nobis dies cele-
bris, quo solutus ne-
xu carnis, Sanctus Præsul
Augustinus, assumptus est
cū Angelis: vbi gaudet cū
Prophetis: lætatur cū A-
postolis: quorū plenus spi-
ritu, quæ prædixerūt mys-
tica, fecit nobis peruia: post

E 2 quos,

quos, fœcūda dispensandi Verbi Dei, primus refulsit gratia.

Oratio.
DEus, qui Beatum Augustinum, Ecclesiæ tuæ, in exponendis Sacræ Scripturæ mystèrijs, Doctorem optimum, & electum Antistitem prouidisti: da nobis, quæsumus, eius semper, & doctrinis instrui, & oratione fulciri. Per Domium, &c.

Et non fit Commemoratio de Sancto Hermete.

Ad Matutinum. Inuitatorium.

Magnus Dominus, & laudabilis valdè, & Sapientiæ eius non est numerus. * Qui de tenebris gentium lumen Ecclesiæ suæ vocauit Augustinum.

Psalms. Venite. **Hymnus:** Magne Pater. **In primò nocturno. Antiphona.** Aperuit Augustinus codicè Apostolicum, & coniectis oculis ad primum capitulum, legit: Induimini Dominum Iesum Christum:

& statim, quasi infusa luce securitatis, ab eo omnes dubietatis tenebræ diffugerunt. **Psalms.** Beatus vir. **Antiphona.** Insinuauit ergò, pèr litteras, Sancto viro Ambrosio præfens votum suum: vt moneret quid sibi de libris Sæctis legendū esset, quo percipiendæ Christianæ gratiæ aptior fieret, atq; paratior. **Psalms.** Quare fremuerūt. **Antiphona.** At ille iussit, Isaiam Prophetam: quòd præ cæteris Euangelij, vocationisque gentiū sit prænuntiator apertior. **Psalms.** Domine quid multiplicati **Vers.** Amavit eum Dominus, &c.

De Libro Ecclesiastici,

cap. 50.

Lectio prima.

ECcè Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsit domum, & in diebus suis corroborauit tēplum. Tēpli etiā altitudo ab ipso fundata est, duplex ædificatio, & excelsi parietes templi. In diebus ipsius,

ema-

emanauerunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. Qui curauit gentem suam, & liberauit eam à perditione. Qui præualuit amplificare ciuitatem, qui adeptus est gloriam in consuetudine gentis: & ingressum domus, & atrij amplificauit. Tu autem Dom.

Resp. Inuenit se Augustinus longè esse à Deo, in regione dissimilitudinis: tanquam audiret vocem Dei de excelso. * Cibus sum grandium cresce, & manducabis me. **Vers.** Néc tu me mutabis in te, sicùt cibum carnis tuæ, sed tu mutaberis in me. * Cibus sum grandium.

Lectio secunda.

Quasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena in diebus suis lucet. Et quasi Sol resurgens, sic ille effulsit in templo Dei. Quasi arcus resurgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis, & quasi

lilia, quæ sunt in transitu aquæ, & quasi thus redolens in diebus æstatis. Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. Quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso. Quasi oliua pululans, & cypressus in altitudinem se extollens.

Resp. Sensit igitur, & expertus est non esse mirum, quòd palato nõn sano pœna est panis, qui sano est suavis. * Et oculis ægris odiosa est lux, quæ puris est amabilis. **Vers.** Propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti, sicut araneam animam ei. * Et oculis ægris, &c.

Lectio tertia.

In accipièdo ipsum stolam gloriæ, & vestiri eum in cõsummatione virtutis. In ascensu altaris Sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum. In accipiendo autem partes de manu Sacerdotum, & ipse stans iuxta aram. Et circà illum corona fratrum: quasi plantatio cedri in monte Libano, sic

circa illum steterunt quasi rami palmæ, & omnes filij, Aaron in gloria sua.

Resp. Tunc verò inuisibilia Dei p̄ ea, quæ facta sunt intellecta conspexit, sed aciem figere nō valuit.

* Quia nō secūm ferebat, nisi amantem memoriam, & quasi olfacta desiderantē, quæ comedere nōdūm posset. **Vers.** Quid autem sacramenti haberet: Verbum caro factum est: nec suspicari quidem poterat.

* Quia nō secūm ferebat. Gloria Patri. * Quia.

In secundo nocturno.

Antiphona.

Verum tamen, primā huius lectionem non intelligens, totū quē tale arbitrans, distulit repetendū exercitior in Dominico eloquio. **Psal.** Cum inuocarē. **Antiphona.** Indē, vbi tēpus aduēnit, quo nomen eum dare oporteret, relicto rure, Mediolanum remeans baptizatus est à Beato Ambrosio: fugitq; ab eo sollicitudo vitæ

præteritæ. **Psal.** Verba mea. **Antiphona.** Nēc fatiatur illis diebus dulcedine mirabili considerare altitudinem consilij diuini super salutē generis humani. **Psal.** Dñe Dñs noster.

Vers. Elegit eū Dominus.

Resp. Ad sacrificandum.

Lectio quarta.

Ex Possidonio Calamēsi Episcopo de vita P. Augusti.

Augustinus Pater, ac Patriarcha noster inclytus, Tagastæ in Africa honestis parētibus, Matre Christiana, ac pijsissima Monica, patre Patritio, (quē & ipsum, in extremis, Dño vxor est lucrata) ortus est. Puer, parentū impensis, ac diligentia, primas eruditus litteras, ita breui postea ingenij celeritate, memoriæ vigore, disputadi acumine, profecit, vt ad summū doctrinarū omnium, (nemine fere hominū tradente) perueniret. Cū autē adolescēs, aliquandō fuisset Manichæorū errore seductus, deferuere tamē iam ab illo errore

errore cepisset: Romã, annũ agēs vnde uigēsimũ, vt Rhetoricam ibi edoceret, ac nō multò post inde Mediolanũ, eadē de causa peruenit. Vbi, cū frequens Ambrosij Mediolanensis Episcopi esset auditor, eius opera, Catholicæ veritatis studio sensim, ac paulatim incensus, demũq; confirmatus, ac verè conuersus, adueniētibus Paschalib⁹ solēnijs, ab eodē sacro est baptismatis fōte renatus, cū annũ ageret ætatis suæ trigēsimũ tertiũ. **Resp.** Itaq; audissimè legere cepit, præ cæteris, Apostolũ Paulum. * Et perierũt illæ quæstiones, in quibus, aliquãdo visus est ei, aduersari testimonijs legis, & prophetarum, textus sermonũ eius. **Vers.** Et apparuit ei vna facies eloquiorum castorum, & exultare cū tremore dicit. * Et perierũnt.

Lectio quinta.

Qui mōx, vt in patriã reuerteretur, Romã pergēs, indēq; non multò

pōst in Africam trajiciens, cū fermè triennio, mira sanctitatis, ac doctrinę opinionone, vitã cū amicis, apud agros proprios egisset: à Beato Valerio Hipponēsi Episcopo præbyter inuitus ordinatur. Qui mox clericorũ familiã instituit, quos vsitato iã antea vocabulo, Canonicos Regulares appellamus, quibus cū, victu cōmuni, eodemq; cultu vtēs, eos ad Apostolicę vitę, ac disciplinę normã (præscripta etiam eis regula, quã huc vsquē obseruant) diligentissimè erudiebat. Cum autē Manichæorum vigēret hęresis, vehementiũs in illam inuehi cepit. Fortunatumq; hęresiarcham publicè confutauit. Qua Augustini pietate commotus Valerius, eum adiutorem adhibuit Episcopalis officij. Nihil illo humiliũs, nihil continentiũs. Lectus, ac vestitus moderatus, vulgaris mensa, quam semper sacra, vel lectione, vel disputatione condiebat.

Ad

Ad pauperum inopiam sustentandam, cum alia non esset facultas, etiam sacra vasa frangebatur. Fœminarum, & in eis, sororis, & fratris filiarum contubernium, familiaritatemque vitauit.

Respons. Misit ergo Dominus in mentem eius, visumque est ei bonum in conspectu eius, pergere ad Simplicianum. * Qui ei bonus apparebat setuus Dei, & lucebat in eo gratia diuina. **Vers.** Audierat enim quod à iuuetute sua deuotissimè Deo viueret: & verè sic erat. * Qui ei bonus.

Lectio sexta.

Nillum finem fecit prædicandi Dei Verbum. Hæreticos insectatus, & coram, & scriptis, ac nullo loco passus consistere, Aphricam præsertim à plurimarum hæreseon errore liberauit. Tam multa pie subtilitèr, & copiosè scripsit, vt Christianam doctrinam omnium maximè illustrarit. Quem in primis

secuti sũt, qui postea Theologicam disciplinam via, & ratione tradiderunt. Vandalis Hipponem tertium iam mensem obsidètibz, in febrim incidit. Itaque, cum discessum è vita sibi instare intelligeret, Psalmos David, qui ad poenitentiam pertinent, in conspectu positos, profusis lacrymis legebat. Solebat autem dicere, neminem, & si nullius sceleris sibi cõsciuz esset, committere debere, vt sine digna, & competèti poenitètia migraret è vita. Ergo sensibus integris, in oratione defixus, astatibus fratribz, & orantibus, migravit in cœlũ: Cœlestino primo Pontifice, anno salutis circitèr quadringentesimo trigésimo. Cum vixisset annos septuaginta sex, in Episcopatu, & clericatu, ad quadraginta. **Resp.** Volebat enim conferenti æstus suos, vt proferret, quis aptus esset modus viuendi sic affecto, vt ipse erat, ad ambulandum in via Dei,

Dei * In qua, alius sic, alius sic ibat. **Verf.** Displiebat enim ei quicquid agebat, in sæculo, præ dulcedine Dei, & decore domus eius, quam dilexit. * In qua. Gloria Patri. * In qua.

In tertio nocturno.

Antiphona.

Flebat autem vberimè in hymnis, & canticis suave sonantis Ecclesiæ vocibus vehemèter affectus.

Pfal. Domine quis habitabit? **Añã.** Voces igitur illę influebant auribus eius: & eliquebatur veritas in cor eius. & fluebant lacrymæ, & benè illi erat cum illis.

Pfal. Dñe in virtute tua.

Añã. Adiunctus indè Nebridio, & Euodio remeabat ad Africam, quærens quis eos ad benè viuendum loc⁹ haberet vtilius: sed cū essent apud Ostia Tyberina, pia mater eius defuncta est.

Pfal. Domini est terra. **Verf.** Tu es Sacerdos in ætern. **Resp.** Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio septima.

Lectio Sãcti Euangelij secundum Matthæum.

cap. 5.

IN illo tempore: dixit Iesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ; quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sãcti Ioannis Chrysostomi.

Homil. 10. ex cap. 5. statim in initio in imperfecto.

QVasi interrogantibus Apostolis, ad quos sit omnia ista loquutus, vtrùm generalitèr ad populũ, aut ad ipsos: volens ostendere, quoniã ad ipsos præcipuè hæc loquebatur, addidit: Vos estis sal terræ. Hoc, quod dixit: Vos estis sal terræ, ad illud respicit, quod superius dixit: quia doctor omnibus virtutibus debet esse ornatus. **Resp.** vulnerauerat charitas Christi cor eius, & gestabat verba eius in visceribus, quasi sagittas acutas. * Et exempla seruorum Dei, quos de mortuis viuos fecerat, tan-

F quàm

quàm carbones vastatores.
Vers. Ascendēti à conual-
 le plorationis, & cantanti
 canticum graduum dede-
 rat sagittas acūtas. * Et
 exempla.

Leſtio octaua.

Debet esse pauper, vt
 auaritiā libera voce
 castiget. Debet esse semper
 suspirans, & lugēs, siuē sua,
 siuē aliena delicta, vt con-
 fundat eos, qui nec peccare
 dubitat priusquàm peccēt,
 nec postquā peccauerint,
 tristātur, quia peccauerūt.
 Ideo suspiret, & plangat,
 vt per hoc ostendat, quia
 gravis, & periculosus est
 mūdus iste fidelibus. **Ref.**

Accepta baptismi gratia,
 positus apud Ostia Tybe-
 rina, cū Matre sua, collo-
 quebātur soli valde dulci-
 tēr. * Et inhiabāt ore cor-
 dis paritēr, in superna fluē-
 ta fontis vitæ, vileſcebatq;
 mundus iste inter verba,
 cū delectationibus suis.

Vers. Tunc ait illa filio,
 nulla re iam delector in hac
 vita, cū te, contēpta ſoc-

licitatē terrena, videā ſer-
 uum Dei. * Et inhiabant.
Gloria Patri. * Et inhi-
 abant.

Leſtio nona.

Debet esuriens, & si-
 tiens esse iustitiam:
 vt pigros circa opera bo-
 na, vel lectionem, fiducia-
 liter verbo Dei, aut incre-
 pationis flagello, valeat ex-
 citare, magis exemplo suo,
 quā voce. Debet esse man-
 suetus, vt magis indulgen-
 do, quàm vindicando, re-
 gat Ecclesiam: vt magis a-
 metur, quā timeatur. De-
 bet esse misericors alijs, si-
 bi autem austerus: vt sibi
 quidem graue pondus ius-
 titiæ ponat, alijs autem le-
 ue.

Ad laudes, & per horas

Antiphona.

Post mortem matris, re-
 uersus est Augustinus
 ad agros proprios, vbi cū
 amicis ieiunijs, & orationi-
 bus vacās, scribebat libros,
 & docebat indoctos. **Psal.**
 Dominus regnavit. Cum
 reliquis.

Anti-

Antiphona. Comperta autem eius fama, Beatus Valerius Hipponensis Episcopus, cum à populo apprehensum, ac sibi præsentatum, licet inuitum, presbyterum ordinauit. **Añ.** Factus ergò presbyter, Monasteriũ Clericorum mox instituit, & cæpit viuere secundum regulã sub Sanctis Apostolis cõstitutam. **Antiphona.** Sãctus autem Valerius ordinator eius

exultabat vberius, hominem sibi talem datũ diuinitus, qui, in doctrina sana ædificare Ecclesiam, esset idoneus. **Antiphona.** Eodem tempore, Fortunatus presbyter, Manichæorum versutia plurimos seducebat, quem Sanctus Augustinus, in conuentu omniũ disputans, publicè superauit.

Capitulum. Ecce Sacerdos Magnus: *vt in vesp.*

H Y M N V S.

Cœli ciues applaudite.
Et vos fratres concinite.

Patris nostri solemnia,
Solis reduxit orbita.

Hinc ergò Psalmi resonēt,
Hinc lectiones cõcrepēt,
Et Hymnorũ dulcissima
Multiplicentur cantica.

Quod lingua foris personat,
Intus affectus sentiat:
Nec imitari pigeat,
Quod laudare mens approbat.

Hũc, post mudi curricula,
Cœli suscepit curia,
Quem, cũ suis fidelibus,
Iam salutauit Dominus.

Conemur totis viribus,
Iungamus preces precibus,
Vt, Augustini meritis,
Cœli fruamur gaudijs.

Præsta Pater pijsissime,
Patriquẽ compar vnice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

F 2

Vers.

Verf. Ora pro nobis.
Resp. Vt digni efficiamur.
Ad Benedictus. Añã.

IN diebus eius, obsessa est ciuitas Hipponensis ab exercitu barbarorum: inter que mala, fuerunt Augustino lacrymæ suæ, panes, die, ac nocte: Atque sub hoc euentu ad extremam horam veniens obdormiuit in pace.

Oratio.

DEus, qui Beatum Augustinum. **Et non fit com. de S. Hermete.**

Ad Tertiam. Antiphona. Comperta autẽ. **Cap.** Ecce Sacerdos magnus, qui in vita sua. **Respons. bre.** Amavit eum Dominus. * Et ornauit eum. **Verf.** Stollam gloriæ induit eum. * Et ornauit eum. **Gloria Patri.** Amavit eum Dominus. **Verf.** Elegit eum Dominus Sacerdotem sibi. **Ref.** Ad sacrificandum ei hostiã laudis.

Ad Sextam. Añã.

Factus ergo. **Cap.** **Eccles.** **I**N diebus ipsius 50.

emanauerunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum, qui curauit gentem suam, & liberauit eam a perditione. **Resp. bre.** Elegit eum Dominus Sacerdotem sibi. **Verf.** Ad sacrificandum ei hostiam laudis. * Sacerdotem sibi. **Gloria Patri.** Elegit eum Dominus. **Verf.** Tu es Sacerdos in æternum. **Resp.** Secundum ordinem Melchisedech.

Ad Nonam. Antiphona.

Eodem tempore. **Cap.** **Eccles.** **Q**uasi Stella 50. **Q**uasi matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena in diebus suis lucet, & quasi Sol resplendens, sic ille effulsit in templo Dei.

Resp. bre. Tu es Sacerdos * in æternum. **Verf.** Secundum ordinem Melchisedech. * In æternum. **Gloria Patri.** Tu es Sacerdos. **Verf.** Iustum deduxit Dominus per vias rectas. **Resp.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad

Ad Vesperas. Antiphona.
Post mortē Matris. Cum
reliquis. Psal. Dixit Do-
minus. Cum reliquis. In
fine. Memento Domine
Dauid. Cap. Hymn. &
Verf. vt in primis vesperis.
Ad Magnificat. Añā.

Hodie gloriosus Pater
 Augustinus, dissolu-
 ta hui⁹ habitationis domo,
 domum nō manu factam

accepit in cœlis: quam sibi
 (cōoperante Dei gratia)
 manu, lingua fabrefecit in
 terris, vbi iām, quod sitiuit
 internum, gustat æternum:
 decoratus vna stola, secu-
 rusquē de reliqua.

Oratio.

Deus, qui Beatum Au-
 gustinum. **Et fit Cō-**
memoratio de S. Ioāne, &
nihil de S. Sabina.

DIE XXIX.

AVGVSTI.

Secunda die infrā Osta-
 uam Sancti Augustini
 Patris nostri. Fit de De-
 collatione Sancti Ioannis,
 cum cōmemoratione O-
 ctauæ, & Sanctæ Sabinæ.

¶ Reliquis diebus fit de O-
 ctava, cum cōmemora-
 tione festorum simplicium
 occurrentium. ¶ De Do-
 minica autē, si venerit in-
 fra Octauam fit de ea, cum
 comm. Octauæ. Et tunc le-
 ctiones illi diei assignatæ
 omittuntur. ¶ Si autem
 venerit in Octava: fit de

Octava, cum cōm. Domi-
 nicæ. ¶ In vesperis, post
 comm. Octauæ: fit sequēs,
 pro Sâctis Felice, & Adau-
 do mart. Antiphona. Is-
 torum est enim. **Verf. Læt-**
amini in Domino.

Oratio.

Maiestatem tuam Do-
 mine supplices exo-
 ramus, vt sicut nos iugiter
 Sanctorum tuorum com-
 memoracione lætificas; ita
 semper supplicatione de-
 fendas. Per Dominū nos-
 trum.

F 3 DIE

DIE XXX. AVGVSTI.

Tertia die infra Octavam Sancti Augusti-
ni. Inuitatorium. Hymni, Antiphona-
e, Psalma. Vers. Capituli, & Oratio
sicut in die.

¶ In primo nocturno, Lectiones de Script.
occurr.

In secundo nocturno.
Lectio quarta.

QVæ de Beatissimo
Patre nostro Augu-
stino, primo eius festi-
nitatis die, summatim
perstrinximus, eadem
nunc aliquanto latiori sty-
lo, seu, & quædam alia
insigniora eius gesta, ex
plurimis pauca, quantum
proposita patietur lectio-
num breuitas, prosequemur.
Natus itaque, vt
dictum est, honestis, ac
Christianis parentibus in-
geniosus puer, eorum

opera, ac impensis, sæcu-
laribus litteris apprime
est eruditus. In quibus
adeo profecit, vt breui
succedente tempore, om-
nes artium, quas libera-
les vocant, libros, quos-
cumque legere potuerit,
à semetipso, & legerit, &
intellexerit. Quicquid
de arte loquendi est, &
differendi, quicquid de
dimensionibus figurarum,
& de Muscis, & de nu-
meris, sine magna dif-
ficultate, nullo homi-
num tradente, intellexe-
rit. Verùm, cum annum,
ageret

agēret vnde uigesimum , defuncto iam ante bien-
nium patre , in Mani-
chæorum incidit errorem.
In quo , cū per nouem
firmè annos iacuiſſet, cog-
nito demū , quem uide-
re , & alloqui , diuturno
nimis deſiderio deſidera-
uerat , Fauſto Manichæo-
rum Hæreſiarcha , cū
imperitum illum artium
earum, quibus eum excel-
lere putauerat, comperiſ-
ſet, cæpit ab eo deſerueſce-
re errore. **Reſponſ.** Itaque
auidiſſimè,

Lectio quinta.

Eodem tempore an-
num agens uigeſi-
mum nonum : Ro-
mam, ut Rhetoricam ibi
publicè edoceret (quod
hactenùs Carthagine fece-
rat) eſt profectus: ac non
multò poſt indè, Medio-
lanum, eadē de cauſa, à
Simacho eſt urbis præfecto
deſtinatus. Vbi, cum fre-
quens Ambroſij Epiſco-

pi eſſet auditor, primò,
pulſa eſt ex eius animo er-
rorum nebula, ità ut om-
nino decerneret relinque-
dos eſſe Manichæos, ac
tandiu in Eccleſia ſuſpen-
di Catholica ſibi à paren-
tibus commendata, do-
nec certi aliquid eluceſ-
ceret. Deindè, & ſucce-
dente tempore, ſenſim,
ac paulatim in ueritate
Catholica adeo eſt edoc-
tus, atque confirmatus,
ut aduenientibus Paſcha-
libus diebus, cum iam
cathecumenum, ruri in
monte Caſſiciaco, deuotiſ-
ſimè, ac ſtudioſiſſimè non-
nullos menſes egiſſet, ab
ipſo fuerit baptizatus. **Reſ.**
Miſit ergo.

Lectio ſexta.

Qui mox ut in Afri-
cam reuerteretur, Ro-
mam pergens, ibiquè nau-
igationem expectans, non-
nihil cōmoratus, defuncta,
apud Oſtia Tyberina, ma-
tre piſſima, in Africam
traie-

traiecit. Vbi diuēdita nōn opulenta admodum re paterna, cum amicis, ieiunijs, & orationibus vacās, apud agros proprios scribebat libros, & docebat indoctos. Vndē increbescēte iām pietatis eius, ac doctrinæ fama, contigit, vt quidam ex ijs, quos agentes in rebus vocāt, Hippone constitutus, audita eius nominis celebritate, & diceret, & asfereret, posse se faciliē omnes mundi spernere cupiditates, si aliquandō ab eius ore Verbū Dei audire meruisset. Qua de causa, vir Sanctus statim eō se contulit. Vbi cum fortē Episcopi ad plebem de deligēdo p̄sbytero verba faciētis, concioni interesset, statim eum populus raptum, atquē Episcopo p̄sentatum, multa, licēt diu, profusis etiā lacrymis deprecantem, p̄sbyterij gradum suscipere, compulerunt. **Resp.** Volebat enim.

In tertio nocturno.

LECTIO Sancti Euāgelij se-

cundūm Matthæum.

LECTIO septima.

IN illo tempore, dixit Iesus: Vos estis sal terræ. Quōd si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua. De Homilia Sancti Ioannis Chrysofomi.

Homil. 10. ex cap. 5. statim sub initio in imperf.

DEbet esse mūdo corde, vt non solūm non se immisceat circā negotia sæcularia, sed nec cogitet de mūdo. Sicūt enim oculus, quantō mūdior fuerit, tantō longiūs videt: sic, & anima, quantō longiūs fuerit à solitudine mūdiali, tantō ampliūs Deo proximior est. Cuius autem cordis oculus mūdum aspicit, illius mēs non potest Deū videre. Sit autem pacificus, vt tota Ecclesia eius, quasi vna sit anima. Vbi autem concordia non est, nec oratio illic exauditur, nec oblatio suscipitur: quia, neq; ibi est Deus, vbi discordia dominatur. **Resp.** Vulnerauerat.

LECTIO

Lectio octava.

DEbet autem, & paratus ad passionem esse, non vana desideria martyrij habens, sed constantiam fidei martyribus dignam. Nam, quantum ad sapientes, & miles non ille paratus dicitur ad bellum, qui concupiscit exire, sed qui potens est exire. Si ergo omnibus his virtutibus fuerit ornatus, tunc est quasi optimum sal, & totus populus de illo conditur, magis videndo eum, quam audiendo. Nam prima doctrina est videre bonum, secunda autem audire. *Resp.* Accepta baptismi gratia,
Pro Sanctis Martiribus Felice, & Adaucto.

Lectio nona.

Felix Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus, per susceptam Christi religionem comprehensus, in Serapidis templum adductus est. Cui sacrificare cum iuberetur, os simulacri conspuit. Quo

facto, statim ærea statua corruit. Quod cum iterum, ac tertio in æde Mercurij, Dianæq; factum esset; impietatis, & magicæ artis accusatus, equuleo torqueatur. Mox ad secundum ab Vrbe lapidem, via Ostiensis, ducitur, ut securi feriretur. Cui, inter viam, oblatus quidam Christianus, cum Felicem agnosces, ad martyrium duci videret: Ego quoque (clara voce inquit) eadem, qua iste, lege viuo: ego eundem Iesum Christum colo. Itaque Felicem osculatus, cum eo securi percutitur: tertio Kalendas Septembris: cuius nomen, cum ignotum esset Christianis, is Adaucti nomine nobilitatus est, quod Sancto Martyri Felici Adauctus sit ad coronam.

In Laudibus pro comm. Sanctorum Mart. Felicis, & Adaucti.

Antiphona.

Vestri capilli capitis.
Vers. Exultabunt Sancti. **Oratio vt supra.**

G D I E

DIE XXXI. AVGVSTI.

Quarta die infra Octauam Sancti
Augustini.

Lectio quarta.

Factus præbyter Monasterium Clericorum mox instituit, & cepit vivere secundum regulam sub Sanctis Apostolis constitutam: præsertim, ut nemo ibi quicquam proprium possideret, sed distribuere- tur unicuique, prout ei opus foret. Hæc est regula illa toto orbe notissima, quam proprio, atque peculiari, hæreditarioque eorum iure profitentur Canonici Regulares Lateranenses: quam, & postea ob sui excellentiam, & eam, quam continet vtriusque, nimirum, actiuæ, & contemplatiuæ vitæ perfectionem, ac saluberrimas, & suavissimas institutiones, plurimi alij postea, & Canonici, & alij sibi assumpsere religiosi ordines, sub eiusque

certissimo, ac præclarissimo ductu, vota sua altissimo suauiter persoluunt. *Resp.* Itaque auidissime.

Lectio quinta.

Præbytero itaque Augustino, Valerius natura Græcus, atque ob id in Latina lingua minus exercitatus, facultatem dedit, coram se, Verbum Dei in Ecclesia prædicandi, ac frequentissime tractandi. Quod quidem, licet in Africana Ecclesia minimè fieri consueuisset, ideoque illi nonnulli Episcopi detraherent, tamè hoc postea commoti exemplo, alij quoque præbyteri, accepta ab Episcopis potestate, idem coram eis actitare ceperunt. Cum autem multæ vigèrent hæreticorum sectæ: eas, & publicè, & priuatim cepit, & scrip-
tis,

tis, & sermonibus insectari, atque destruere. Atque, inter cæteros, Fortunatum Manicheæ hæresis disseminatoré præcipuū, ægrè licèt ad conflictum venientem, tamen suorum precibus, & instantia victum, in publico omnium conuētū ita superauit, vt deinceps confusione affectus, nunquàm ad eam ciuitatem redire ausus fuerit. **Respons.** Misit ergo Dominus

Lectio sexta.

**Ex Sermone S. Augustini
Episcopi Patris nostri.**

*De disquisitione, & communi
vita Clericorum ad populum.
tom. 10. serm. 49. de
diuersis.*

EGo, quem, Deo propitio, videtis Episcopum vestrum, iuuenis veni ad istam ciuitatē, vt multi vestrum nouerunt: & quærebam vbi cōstruerem Monasterium, & viuerem cum

fratribus meis. Veni ad istam ciuitatem propter videndum amicum, quem putabā me lucrari posse Deo, vt nobiscum esset in Monasterio. Quasi securus perueni, quia locus habebat Episcopum. Apprehēsus, & præbyter factus, per hunc gradū perueni ad Episcopatum. Nō attuli aliquid, nec veni ad hanc Ecclesiā, nisi cum his indumentis, quibus illo tēpore vestiebar. Et quia, hic disponebam esse in Monasterio cū fratribus, cognito, instituto, & voluntate mea, beatę memorię Senex Valerius, dedit mihi hortum illum, in quo nunc est Monasterium. Cæpi boni propositi fratres colligere compares meos, nihil habentes, sicut nihil habebam, & imitātes me, vt quomodo ego tenuem paupertatem meam vendidi, & pauperibus erogavi, sic facerent, & illi, qui mecū esse voluissent, vt de cōmuni viueremus. **Resp.** Volebat enim.

In tertio nocturno.

Lectione septima.

Lectione Sancti Euangelij secundum Mattheum.

cap. 5.

IN illo tempore dixit Iesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur? *Et reliqua.*

De Homilia Sancti Iohannis Chrysostomi.

In imperfect. Ex Homil. 10. cap. 5. sub medium, tom. 2.

LVcis autem opus est, ipsas soluere tenebras, & ea quæ fuerunt in tenebris illustrare. Sic, & Apostoli, cæterique Doctores sal quidè sunt populi Christiani iã cognoscētis Deū, seruantes eum in ipsa agnitione Dei, & sanctitate, id est terræ cultæ, quæ iam verbo Crucis quasi vomeri, aratroque subiecta est. Lux autem sunt gētium, producentes eas ad scientiæ lumen, vel cæterorum, qui fortè in Ecclesia, ceciderunt in tenebris peccatorū. *Ref.* Vulnerauerat.

Lectione octaua.

ITem, bona conuersatio Sacerdotis sine verbo, tenet quidè sanctos in sanctitate per suum exemplū: adducere autem ignorantē ad scientiam veritatis non potest. Item, verbum quidem ignorantem adducere ad scientiam veritatis, & sine conuersatione bona potest: tenere autem in fide, vel sanctitate, absque bona conuersatione, non potest: magis autem, & scandalizat: sicut in sequentibus ostēdemus. *Resp.* Accepta baptismi gratia.

Lectione nona.

ERgo propter bonam conuersationem suam Sacerdotes sunt sal, quoniam bona cōuersatio Sacerdotum, cōditura populi est. Propter verbum autem doctrinæ, lux, quoniã verbum, ignorantia lumē est. Prius autē vocauit eos sal, postea autem lux, aut quia prioris loci est seruare, quos habes, secundi autem vocare, quos non habes.

bes. Aut quia prius est benè viuere, secundum autem benè docere. Nam per bonam conuersationem, ascenditur, sine dubio, ad scientiam, à sciētia autem, nescio, si ad bonam cōuersationem omnimodo veniatur.

Ad vesp. comm. S. *Ægidij Abbatis.* Antiphona. Similabo eū. *Vers.* Amat eum Dominus.

Oratio.

Intercessio nos quaesumus Domine. Deinde *Sanctorum duodecim fratrum marty.* Antiphona. Istorum est enim. *Vers.* Lataminj in Domino.

Oratio.

Fraterna nos Domine Martyrum tuorum corona lætificet, quæ, & fidei nostræ præbeat incrementa virtutum: & multiplici nos suffragio consoletur: Per Dominum nostrum.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE PRIMA.

Quinta die infra Octauam Sancti Augustini.

LECTIO quarta.

His viri virtutibus, ac pietate, & doctrina commotus Valerius, cum præsertim se infirmum valde, ac Senem videret, timere, ac ab alijs præriperetur Ecclesijs (quod & fa-

ctum aliquando fuisset, nisi hoc cognito, ipse Episcopus eum secedere, ac delitescere, ita vt minimè ab inquirētibus inueniretur, fecisset) eum Episcopalis officij adiutorem, impetrato ad id Primatis totius

Africæ Carthaginensis Episcopi rescripto, adhibuit. Iam verò accensa, & ardēs lucerna super cādelabrum eleuata, in totius Ecclesiæ domo splendescere, atque charitatis suæ radios cæpit vsquequaque diffundere: itá, vt nedum in Africam, sed, & in transmarina, atque etiam Orientali Ecclesia, mirificè pij omnes, & collectarentur, & eius profiterēt salutaribus doctrinis, & exemplis. **Resp.** Itaq; auidissime.

Lectio quinta.

Sed nedum luminare hoc maius, tanquàm alter Sol in cœlo micans, suos vbique diffundebat radios, sed, & minores stellas, eius nempè Monasterij Clerici, quos, & statim Episcopus factus, eadem semper habere domo, communique secum voluit alii, ac vestiri mensa, & sumptibus, ad alias, & per eos ex suis pariter collegijs alij ad alias asciti, atque promoti, & cathedrales,

& minores Ecclesias, omnes sua vbique diffundebant lumina, ita vt propagatis quotidie sacræ huius plantationis fructibus, omnino reuiuiscere, atque caput attollere, quæ iam diu disiecta, atque oppressa iacuerat, Africana visa sit Ecclesia. **Resp.** Misit ergo.

Lectio sexta.

Ex Sermone Sãcti Augustini Episcopi Patris nostri.

De disquisitione, & communi vita Cleric. tom. 10. serm. 49. de diuersis.

Perueni ad Episcopatum, & vidi necesse habere Episcopum exhibere humanitatem assiduam quibusque venientibus, siuè transeuntibus. Quod si non fecissem, Episcopus inhumanus dicerer. Si autem cõsuetudo ista in Monasterio permessa esset, indecens esset. Et ideò volui habere in ista domo Episcopi, mecum Monasteriũ Cle-

Clericorum. Eccè quomodo viuimus : nulli liceat, in societate nostra, habere aliquid proprium. Nemo det byrrum, vel lineam tunicam, seu aliquid, nisi in cōmune : de communi accipiam mihi ipsi, cū sciam commune me habere uelle quidquid habeo. Quomodo ergò, quicumq; uoluisset extra manere, & de suo uiuere, non tollerem ei clericatū : ita modò quia placuit illis, Deo propitio, socialis hæc vita: quisquis cū hypocrisis uixerit: quisquis inuentus fuerit habēs proprium, non illi permitto, ut inde faciat testamentum, sed delebo eum de tabula Clericorum. *Resp.* *Volēbat enim.*

In tertio Nocturno.

Lectio septima.

Lectio Sancti Euāgelij secundum Matthæum.

IN illo tēpore dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal

euauerit in quo salietur?
Et reliqua.

**De Homilia S. Ioannis
Chrysofomi.**

Homil. 10. ut supra.

Propterea scientes quidem sine timore Dei, multos uidemus: timentes autem Deum, sine scientia nullos uidemus. Aut quia propter Iudæos, priores dicti sunt sal, non adducen-tes eos ad scientiam Dei, sed condientes ipsos in ipsa scientia: lux autem propter gentes in secundo loco uocatas. *Resp.* *Vulnerauerat.*

Lectio octaua.

IDeo, & per comparationem congruam, introducens addidit, dicens: Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. Quauis enim ipsa uoluerit esse uelata, mons ipse, qui portat eam, facit eam omnibus manifestam: sic, & Apostoli, & Sacerdotes, qui fundati sunt in

in Christo, monte excelso, nō possunt esse absconditi, & si voluerint se abscondere, Christus ipse manifestat eos, qui baiulat eos.

Resp. Accepta baptismi gratia.

Lectio nona.

Pro Sancto Egidio.

EGidius Atheniensis, regię stirpis, à primęua ætate diuinis litteris, & charitatis officijs ita deditus fuit, vt nihil prætereā curare videretur. Itaq; parētibus mortuis, totum patrimonium in paupères erogauit: quin etiam tunicā exuit, vt ægrotum egentē tegeret; qua ille indutus statim cōualuit. Sed multis deinceps clarior miraculis, timens sui nominis celebritatem, Arelatem ad beatum Cęsarium contendit: à quo post biennium discedens, secessit in eremum; vbi diutiùs herbarū

radicibus, & Ceruæ lacte, quę statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quæ Cerua, insequentibus quodam die canibus regijs, quum in antrū A Egidij refugisset, Gallię Regem impulit, vt ab eo summis precibus peteret, vt in loco speluncę monasterium extrui pateretur. Cuius administrationem, flagitāte Rege, inuitus suscepit: eoque munere aliquot annis, prudenter, pięque gesto, migravit in cœlum.

Pro Sancto A Egidio.

Ad Laud. Antiphona.

Euge serue bone. De cōm.

Conf. non Pont. Vers. Iustum deduxit Dominus.

Oratio vt supra.

Et pro Sanctis duodecim

Fratr. Antiphona. Vers.

Tri capilli capitis. Vers.

Exultabunt.

Oratio.

Fraterna. vt supr.

DIE II. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octauam Sancti
Augustini.

Lectio quarta.

Quas vero non debellauit hæreses, quæ nõ prostrauit hereticorũ mōstra alter hic noster inuictus Hercules, Ecclesię propugnaculum, malleus hæreticorum? Manichæorum, & confutauit hæreses, & abominanda, quæ inter illos occulte gerebantur, detegēs eos toto mundo reddidit abominabiles. Donatistas tunc temporis in Africa inualescentes, ac maiorem Afrorũ partem rebaptizantes, nullibi passus consistere, omninò cōminuit, atque disiecit. Circūcellionum furorem ubiquè debacchantiũ, & rebus, ac hominibus ipsis per vrbes, & per agros damna infinita, vsquè ad sanguinis effu-

sionem, ac cædes inferentium, inuocato etiam ad id brachij sæcularis auxilio, compescuit. **Resp.** Itaque audissimè.

Lectio quinta.

Quibus, & ad eò fuit infensus, vt publicè dicitarent, velut lupum gregis vastatorè, eum occidendum, omniaq; à Deo illis indubitanter peccata dimitti, qui hoc perficere egregium fascinus potuissent. Quod quidem, & opere perpetrare sapius sunt adnisi: sed suum Deus nõquam deseruit famulum. Pelagianos nouos illorum temporum hæreticos, disputatores callidos, atque arte subtili, noxia ubiquè erroris sui venena diffundentes, decennali, la-

H borans

borans certaminē pelsū-
dedit, atque detriuit, ita vt
ne dum Africanarum Sy-
nodorum gestis damnarē-
tur, sed & Romanorum
etiam Pontificum Inno-
centij, ac Zoizimi rescrip-
tis, ac decretis ab Ecclesiā
communione arcerentur,
atque præciderentur: fa-
uente, atque executioni
demandāte eorum decreta
pijsimo Imperatore Ho-
norio. Breuiter dicam, om-
nes omnino, eius disputa-
tionibus, & scriptis, confu-
tatæ sunt hæreses, omnes
disiectæ errorum tenebrę,
& catholica patefacta, &
illustrata est veritas. *Resp.*
Misit ergo.

Lectio sexta.

Prædicabat autē ver-
bū imprætermisē, ala-
critēr, ac fortitēr (quod &
vsque ad ipsam extremam
suam ægritudinem fecit)
prædicabat, inquam, non ē
formula, seu ex arida qua-
dam, & præscripta, ac com-
posita verborum consue-
tudinē, sed potius vir Deo

plenus, oratione præmissa,
Deo se se commendans (in
cuius manibus, vt identidē
dicere solebat, fumus, &
nos, & sermones nostri) ē
prōptuario cordis sui, vbi
omnes scripturarum the-
sauros gerebat absconditos,
in tempore suo, & noua, &
vetera proferebat, & vni-
cuique, prout in rem erat,
suum applicabat sermo-
nem. Quinimò, sepē vi spi-
rit^o, adeò, quo minime co-
gitarat, rapiebatur, vt ab
incepta narratione omni-
nò digrediens, aliquorum
interim, vel ignorans, salu-
tem promoueret. Quod, &
aliquando factum in nobi-
li Manichæorum merca-
tore refert Possidonius: &
ipse suum itā instituerat
Ecclesiastem: & pleni sunt
omnes eiusmodi digressio-
nibus eiusdem libri. *Resp.*
Volebat enim.

In tertio Nocturno.

Lectio septima.

Lectio sancti Euangelij se-
cundū Matthæum.

Cap. 5.

IN illo tēpore dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur?

De Homilia S. Ioannis

Vbi supra.

Portæ autem eius sunt Apostoli, de quibus dictum est: diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.

Quia per illas totus populus intrat ad fidem. Muri autem illius sunt omnes Sacerdotes, cæterique Doctores, de quibus dicit Propheta ad hanc Hierusalem spiritualem. Et alienigenæ ædificabunt muros tuos: Quoniam ex gentibus vocati, facti sunt Sacerdotes, & gubernatores Ecclesiæ.

Resp. Vulnerauerat.

Lectio octaua.

Sicut enim muri, omnem gentilium, & hæreticorum impetum, ipsi suscipiunt, qui tanquam arietibus quibusdam, sic assiduis persecutionibus fe-

riūt clerum, idest, murum Ecclesiæ. Et sicut mortiferas sagittas, sic insana verba peruersæ cogitationis eorum, de impia cordis pharetra procedētia, doctores, quasi lapides viui suscipiūt, & fidei virtute confringūt.

Respō. Accepta baptismi gratia.

Lectio nona.

Hæc ergo ciuitas posita est super montem: idest, Apostoli, Propheta, cæterique doctores ædificati sunt in Christo. Mons enim Christus est, de quo ait Daniel: Ecce lapis excisus est sine manibus, & factus est mons magnus, & occupauit totam terram. Hinc, alteram comparationē vult ostendere, quare sanctos suos ipse Christus manifestat, & non finit eos esse abscondos. Id est: quia nec qui accendūt lucernam, ideò eam accendunt, vt ponāt sub modio, sed super candelabrum, vt luceat omnibus qui in domo sunt.

DIE TERTIA.

SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octanam Sancti
Augustini.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

CAusas semper diligenter, ac pie audiebat, & dirimebat, intendens in ijs præsertim Christianorum momenta animorum, quantum quisq; , vel in religione, pijsque actionibus proficeret, vel deficeret: dataque opportunitate, diuinã eos legẽ sedulò edocebat, obedientiam præsertim, & charitatem commendans, Deo, & hominibus. Pro aliquo autem, si forte apud maiores potestates esset intercedendum (quod tamẽ plerumque, etiam charissimis denegauit, dicẽs, quod plerumque potestas, quæ petit, premit) tanta id cum

modestia, & circumspectione, ac causa diligenter librata, faciebat, vt eos apud quos intercedebat, in sui admirationẽ rapiẽs, omninò cogeret petitis acquiescere. Qua de re nemo est tanti Patris studiosus, qui memorabile Macedonijs, ad ipsum Augustinũ testimonium, apud Possidoniũ legere non debeat, atque memoriẽ commendare. *Resp.* Itaque auidissimẽ.

Lectio quinta,

DOMUS Ecclesiæ curã, omnemquẽ substantiam, ad vices, valẽtioribus demandabat Clericis: qui diligenter data, & accepta annotantes, in fine anni explicatas ei afferebant rationes

nēs. Ipse verò magis eorū, quos elegerat fidem, quam rationes, probationesq; sequebatur. Domum verò, vel agrum, seu villam nunquā emere voluit. Si quid tamen eiusmodi sponte, vel legaretur, vel donaretur, accipiebat. Hęreditates autem in graue filiorū, vel propinquorū damnum Ecclesię relictas minimè accipiebat. Fabricarum nouarū nunquam illi studium fuit, quippè qui, in illis, deuibat animi implicationem, quem semper ad cœlestia liberum habere volebat: non tamē illa volētes prohibebat, nisi modum excedentes. Deniquè erat in ijs, quæ possidebat Ecclesia, non amore intentus, vel implicatus cupiditate, sed maioribus potiùs, ac spiritualibus semper intendēs, vix aliquandò se ipsum ad hæc tēporalia ab eorū cogitatione relaxabat, & deponebat. *Ref.* Misit ergo.

Lectio sexta.

NE verò quisquam

facili iuratione ad peritium decideret, & in Ecclesia populo prædicabat, & suos ita instituerat, vt ne quis iuraret ne modicum quidem. Quod si quis prolapsus fuisset, vnam, de statutis, amittebat bibēdi portionē. Numerus enim erat secum cōiuuentibus poculorum præfixus: disciplinā autem transgrediētes, atq; à regula recta, & honesta deuiantes: & arguebat, & tolerabat quantū decebat, & oportebat: id præcipuè docens, & semper inculcās, ne cuiusquam cor declinaret in verba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis: & vt sibi vnusquisque ex animo dimitterent, si quid forte inuicem haberent, aliās, minimè à Deo talium exaudiri orationes. *Resp.* Volebat enim.

In tertio Nocturno.

Lectio septima.

Lectio Sancti Euāgelij secundum Matthæum.

IN illo tempore dixit Iesus Discipulis suis:
H 3 Vos

Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur?

**De Homilia S. Ioannis
Chrysofomi.**

Vbi supr.

Qui sunt accēsores lucernæ? Pater, & Filius. Quæ est lucerna? Verbum Diuinum, de quo dictum est: Lucerna pedibus meis Verbum tuum, vt luceat, idest, appareat, & illuminet eos, qui sunt, vel in domo Ecclesiæ, vel in domo omnium mundanorum. Quod est candelabrum? Ecclesia, quæ baiulat verbum vitæ. Cōsequenter dicit Paulus: Inter quos lucetis, sicut luminaria in seculo, verbum vitæ continentes: consequenter, & omnis Ecclesiasticus vir habēs Verbum Dei dicitur candelabrum. **Resp.** Vulnerauerat.

Lectio octaua.

Modij autem sunt homines mundiales, vacui à Deo, & ab omnibus, quæ sunt Dei. Dicun-

tur autem modij, quoniam sicut modij, de super quidem, vacui sunt, de subtus autē, pleni: sic omnes mundi amatores, & carnis; in spiritualibus quidem, & diuinis, quæ superiora recte esse dicuntur, vacui sunt, & insensati: in inferioribus autē, idest, in mundialibus, & terrenis, aliquatenus pleni videtur, & sapientes. **Ref.** Accepta baptismi gratia;

Lectio nona.

Propterea, sicut in modio, si volueris aliquid reponere, necesse est, vt cadat deorsum, ad inferiora eius, & tenebrosa: sic homini carnali, & mundiali, & vacuo, si dixeris aliquid, quod est Dei, non illud tenet in superiore parte mentis suæ, aut cordis, nec portat illud in ore, sed confestim cadet de mente eius, & corde deorsum in terrena, & tenebrosa, vt nec illi proficit, nec alijs.

Ad Vesp. Antiphona: Letare. **Cum reliquis, vt in primis vesp. dici.**

DIE

DIE III. SEPTEMBRIS.

In Octava Sancti Augustini Episcopi Patris
nostri.

Omnia dicantur sicut in die, exceptis lectio-
nibus, & Octavo Responsorio.

In primo Nocturno.

De Libro Ecclesiastici.

Cap. 39.

Lectio prima.

SAPIENTIAM omnium an-
tiquorum exquiret fa-
piens, & in prophetis vaca-
bit. Narrationem virorum
nominatorum cōseruabit,
& in versutias parabolarū
simul introibit. Occulta
Prouerbiorum exquiret,
& in absconditis parabola-
rum conuersabitur. In me-
dio magnatorum ministra-
bit, & in conspectu præsi-
dis apparebit. In terram a-
lienigenarum gētium per-
transiet: bona enim, & ma-

la in hominibus tentabit.

Resp. Inuenit se.

Lectio secunda.

COR suum tradet ad vi-
gilandum diluculo ad
Dominum, qui fecit illum,
& in cōspectu altissimi de-
precabitur. Aperiet os suū
in oratione, & pro delictis
suis deprecabitur. Si enim
Dominus magnus volue-
rit, spiritu intelligentiæ re-
plebit illū: & ipse tamquā
imbres mittet eloquia sa-
pientiæ suæ, & in oratione
confitebitur Domino: &
ipse diriget consilium eius,
& disciplinam, & in absco-
ditis suis cōsiliabitur. **Ref.**
Sensit i girur.

Lectio

Lectio tertia.

Ipse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, & in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam eius, & vsque in sæculum non delebitur. Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur à generatione, in generationem. Sapientiam eius enarrabunt gentes: & laudem eius enuntiabit Ecclesia.

Resp. Tunc vero.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

Antè proximū ægritudinis suæ extremæ diem, à se dictatos, & editos recensuit libros, siue eos, quos primo cōuersionis tempore adhuc laicus, siue quos præbyter, siue, quos Episcopus dictauerat: & quæcunque in ijs sibi minùs placuerunt, ipsemet recognouit, atque reprehendit. Vnde, & duo edidit, Retractionum quæ inscripsit, volumina: cum non dum Epistolas, ac ser-

mones ad populum retrahere cœpisset. Eadem sub tempora, Vandalorū, atq; aliarum barbararum nationum gens effera, post deuastatas Hispaniarū regiones, cum Africam inuassisset: omni sæuiens crudelitate, nulli sexui, nulli parces ætati, non ipsis Dei Sacerdotibus, ac ministris, nō sacris Virginibus, omnia ferro, atque incendijs deuastabant. Resp. Itaque audissimè.

Lectio quinta.

Hanc verò crudelissimam grassationem vir Dei, non vt ceteri homines, temporarias tantum cædes, & damna, sed in ijs altiùs, atque profundius, animarum præsertim iacturas, Ecclesiarum deuastationes, Sacerdotum, atque ministrorum destitutiones considerans, amarissimā, ac lugubrem, præ cūctis vitæ suæ diebus, vitam ducebat. Post deuastatas igitur, atq; consumptas innumerabiles Africæ vrbes, ita vt sola

Iæ incolumēs supereffent, cum Carthaginense, Circēsis, & Hipponensis Ecclesia, ad hanc quoque peruenit barbarius furor. Quo toto tempore, orationi, atque obsecrationi cum filijs suis vacans Beatissimus Pater, illud suppliciter Deum deprecabatur, vt vel ciuitatē ab hostibus liberare, aut seruos suos, ad perferendam eius voluntatem, fortes facere, aut certe se de hoc sæculo ad se accipere, dignaretur. *Resp.* Misit ergo.

Lectio sexta.

ET ecce tertio eius obsidionis mense, febribus decubuit, quibus cum exaceretur, antē dies fermē decem, quā ē corpore migraret, vt ne quis ad eū ingrederetur postulauit, nisi, cū vel accederet medicus, vel cibi inferrentur, quod & factum est: totoque illo tempore, orationi profusis lacrymis intētissimē vacabat. Membris demum omnibus, ac sensib⁹ incolumis adstantibus fratribus, & cū

eo pariter orantibus in pace obdormuit. O in pace! O in idipsum! O qui dixit: dormiam, & somnum capiam! Quò, & aliquando in hac vita ineffabili a deo cū suauitate suspirauerat, ac modicē degustauerat: iam plenē expertus, iam pleno ore bibens, ad fontem vitæ, ad gaudia semper virentis paradisi, quò, & nos aliquando, licet immeritos, tamen ad se suspirantes, castissimis suis, ac Deo (quē in hac vita adeo dilexit) charissimis precibus, perducere dignetur. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Tu autem Domine. *Resp.* Volebat enim.

In tertio Nocturno.

Lectio septima.

Lectio Sancti Euāgelij secundum Matthæum.

cap. 5.

IN illo tēpore dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua,

De Homilia Sancti Iohannis Chrysoſtomi.

Vbi ſupra.

SI autem, & aliqua tentatio facta fuerit, propter verbum veritatis, ſtatim reuerſatur in terram, & aſpiciens terram, quaſi modius verbum Dei ſub ſe tenet abſconditum. Reuerſatus eſt enim, & aſpiciens terram, & abſcondens verbum ſub ſe, quando propter aliquam cauſam terrenam, non eſt auſus palam proloqui fidei veritatem, aut iniurias carnales timēs, aut mortem, aut dāna, aut cætera, quę obſtruunt homines carnales, vt verbū, quod crediderūt liberè nō audeant profiteri. **Reſpōſ.** Vulnerauerat.

Leſtio octaua.

NVnc autem ſciens, quoniam ille eſt laudabilis doctōr, qui facit quod docet, addidit, & dixit: Sic luceat lux veſtra corā hominibus, vt videāt opera veſtra bona, & magnificent patrem veſtrum,

qui in cœlis eſt: id eſt: ſic illuminate, docete, non vt verba veſtra tantummodo audiant homines, ſed vt opera veſtra bona videant, vt quos illuminaueritis per Verbum; quaſi lux, condicatis per exempla operū veſtorū, quaſi ſales. Quoniam, qui docet, & facit quod docet, verè ille docet, qui autem non facit, quod docet, non alium docet, ſed ſeipſum condemnat.

Reſp. 8. Verbum Dei vſquē ad vltimam ſuam ægritudinem imprætermiſſe, alacritèr, ſana mente, ſanoque conſilio, in ſancta Eccleſia prædicauit. * Membris omnibus ſui corporis in columis, integro aſpectu, atque auditu coram poſitis fratribus, atq; orantibus, dormiuit cum patribus ſuis. **Verſ.** Teſtamentum nullum fecit, qui auide faceret pauper Chriſti non habuit. * Membris omnibus. **Gloria Patri.** * Membris omnibus.

Leſtio

Lectio nona.

ET melius est facere, & non docere, quam docere, & non facere, quonia qui facit, etsi tacuerit, aliquos corrigit suo exemplo, qui autem docet, & non facit, non solum neminem corrigit, sed adhuc multos scandalizat. Quis enim non mo-

ueatur ad peccandum, cum viderit ipsos doctores pietatis peccantes? Ergo per illos quidem doctores, qui docent, & faciunt magnificatur Deus: per eos autem, qui docent, & non faciunt, blasphematur.

Ad laudes, & per horas, & ad Vesp. omnia sicut in die.

FESTA OCTOBRIS.

DIE X.

Sancti Ioannis Confessoris.

Oratio.

DEUS, qui ad beati Ioannis Confessoris tui simplicitatem demonstranda, panes in lapides conuertisti: fac nos, quæ sumus, eius semper innocentia exempla sectari. Per Dominum nostrum, &c.

Et fit comme. Sanctorum Dionysij, & cæterorum martyrum.

Lectio quarta.

Ioannes in Anglia honestis parentibus natus

â puerilibus annis Christi vestigia imitari toto affectu cupiens, dum à scholis literarijs, quibus diligentissimè vacabat, & mirabiliter in eis proficiebat, dimitteretur, ad Ecclesiam confugiens, orationi deuotissimè intendebat, ac diuinæ omnino peragenda voluntati, ex imo cordis fundo se se resignabat. Qui adolescens iam factus, Canonico-rum Regularium institutum, in celebri tunc Sanctæ Mariæ

à Bridlintona Cœnobio professus, tāta cum humilitate, patientia, & charitate cuncta eius instituti munia peragebat, laboribus, abstinentijs, vigilijs, ac sacrarum litterarum studijs infatigabiliter se exercens, vt omnibus admirationi esset simul, & amori. Quare Præpositus, morum in eo grauitatem, vitæ sanctimoniam simul, ac prudentiam, diligentiamque considerans, A Economum eū constituit. *Resp.* Honestum fecit illum.

Lectio quinta.

Quo in munere solertissimè se gerès, non tamen à diuinis die, noctuque in choro persoluendis laudibus, nisi arduo detentus negotio, se se subtrahabat. Creuerat autem cum eo ab infantia miseratio, ita vt pietatis viscera indūtus, egenis, quantum poterat, incessanter ex Ecclesiæ superfluis succurreret. Vnde cū in vicinia inopibus quibusdam, dum exire cōtin-

geret, panes aliquot secum asportans, clam erogaret, contigit, vt ab exploratoribus id Præposito denūciaretur. Qui, quanquàm eius secretorū conscius, exeunte è Monasterio, nonnullis adhibitis, ex senioribus, circum veniens, quid illud esset, quod subtus gerebat interrogauit. Ipse autem soli Deo bona eius operacupiēns cognita, vt simplex, & innocens, cum lapides esse respōdisset, quos ad farciendam viam extrā portam deferebat: prolati illicò ad nutum patris, panes in lapides sunt cōuersi. Quo facto, & delatores humi prostrati veniam perierunt, & ipse in sua ampliùs est humilitate deiectus.

Resp. Amauit eum Dominus,

Lectio sexta.

Electus autem postea in præpositū, antiqua mōx in Monasterio suo Apostolicæ perfectionis exempla reformauit, suo ceteros ad id trahens exēplo.

Exple-

Expleto completorio vsq; ad mane, non nisi urgente de causa, cū aliquo loquebatur. Ad matutinales preces ceteros præueniens, in choro aliquandiu deuotis meditationibus insistebat: quibus, & peractis, vsquē ad diei crepusculum, contemplationibus pariter vacabat. Suorum sæpe in spiritu intuebatur excessus subditorū: quos nacta occasione prudentissimè corripiebat. Peractis autem in præposituræ munere egregiè annis viginti: ætatis suæ anno quinquagesimo sexto: graui correptus æ-

gritudine, cum paulo post se moriturū præcognouisset, sūptis sacrosanctis mysterijs, dū Canonicos suos ad pacem, & concordiam, ac regularem obseruātiā, ac regularem obseruātiā, præcipuè verò ad gestanda iugiter in visceribus, Domini Saluatoris vulnera, & sanctorum exempla, esset cohortatus, innocentem Creatori animam reddidit: miraculis etiam in hac vita clarus. **Respō.** Iste homo perfecit omnia.

In tertio Noct. Homilia in Euang. Nolite timere. Vt in cōm. Confes. non Pont. Vesp. de seq. Festo.

DIE XI. OCTOBRIS!

Prima Translatio Sancti Patris Augustini.

Omnia dicuntur sicut in alio festo Februarij, excepta oratione, & lectionibus, quæ dicuntur vt infrà.

Oratio.

DEus, qui nos hodie-
na Sancti Cōfessoris
tui, atque Pōtificis Augu-
stini Trāslatione lētificas:
cōcede propitius: vt quem
voce alacrit̄er efferim, in-
teriori quoq; mentis affec-
tu deuotissimè sentiamus.

Per Dominum, &c.

Deinde fit com. S. Ioānis,

In primo Nōctur. Lectio-
nes de Script. occurrente.

In secundo Nōcturno.

Lectio quarta.

Beatissimus Patēr, ac
Dux noster inclytus
Augustinus, cum post in-
numeros in huius vitæ sta-
dio egregiè desudatos la-
bores, post effugatas erro-
rum, atque hæresum vni-
uersas ferè tenebras, atque
illustratam, nedum limpi-
dissimis doctrinæ suæ ra-
dijs, sed, & sanctissimis mo-
rum exemplis Ecclesiam,
plurimosq; virtutum sua-
rum relictos (saltem pro
parte) discipulos, atque suc-
cessores, in pace obdormif-
set, oblatum est, pro eius

corporis depositione, à sã-
ctissimo Calamense Epis-
copo Possidonio salutare
sacrificium: atque sepultu-
ræ honorificè traditus est
in Ecclesia sua Diuo Ste-
phano Protomartyri dica-
ta, Resp. Inueni David.

Lectio quinta.

Cum autè, elapsis po-
stea sexaginta ferè an-
nis, Diuus Fulgētius Ruf-
pensis Episcopus, Doctor
illustrissimus, & fidei Ca-
tholicæ propugnator inde-
fessus à Torisimundo Vuā-
dalorum rege Arriana hæ-
resi in fectō, contra Catho-
licos persecutionē instau-
rante, atque eorum templa
claudente, vnà cum centū
viginti Episcopis, & in-
numerabilibus alijs fidelibus,
ob eiusdem fidei catholicæ
defensionem, in Sardiniam
missus est in exilium: san-
ctissimi Patris Augustini
corpus venerabile, ac alias
nonnullas Sanctorum re-
liquias secūm deuotissimè
transtulit, atque honorifi-
cè, quantum potuit, collo-
cauit.

cruit. *Resp.* Posui adiutorium.

Lectio sexta.

QUæ autem ibi ediderit miracula, quas curationes, quæ signa, tamen si nullo compertū habeamus certiori testimonio: vero tamen est simile, atque piè credendum, Dominū, qui mirabilis est, & gloriosus in sanctis suis: ibi quoque iuxta incolarum deuotionem, sanctitatis eius, atque glorificationis indicia non omninò occultasse: donèc ad eminētiorem, atque nobiliorem Sanctæ Ecclesiæ locum, sancti vi-

delicèt Apostolorum principis Petri, in Cœlo aureo, Regiæ ciuitatis Papiæ tēplum, translatus, toti mundo circumspectabilis, vniuersis ad se confugientibus charismatum, atque munerū, quæ à Deo possidet, innumera beneficia largissimè impertiret. Quorum, & nos merito participes efficiat, qui cum Patre, & Spiritu Sācto viuit, & regnat Deus: per infinita sæculorum sæcula. Amen.

Tu autem Domine. *Resp.* Iste est, qui ante Deum.

In tertio Noct. Homil. in Euang. Vos estis sal terræ.

FESTA NOVEMBRIS.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris Augustini.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

Sancti Frigidiani Episcopi, & Confessoris.

Oratio

Oratio.

Sancti Frigidiani Confessoris tui atque Pontificis, quæsumus Domine, precibus adiuuemur, vt cuius merita celebramus, eius continuum salutis sentiamus auxilium. Per Dominum nostrum, &c.

Deinde fit comm. Dedicacionis Basilicæ SS. Apost. Petri, & Pauli. Antiphon.
O quam metuendus est locus iste. Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta Cœli. **Verf.** Domū tuam Domine decet sanctitudo. **Resp.** In longitudinem dierum.

Oratio.

Deus, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparas diem, & sacris semper mysterijs representas incolumes: exaudi preces populi tui, & presta: vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse latetur. Per Dominum.

¶ Postea S. Pontiani Pa-

pr, & mart. Antiphona.
Iste Sanctus. **Verf.** Gloria, & honore.

Oratio.

Infirmi-
Nfirmitatem nostrā respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat, beati Pontiani Martyris tui, atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

Frigidianus; Vltionis Regis, quæ pars est Scotiæ, filius, cum eum Pater matrimonio vellet iungere, diuino irradiatus lumine Romam peruenit. Vbi à Pelagio primo per benignè exceptus, ab eodemque clericali superpelliceo indutus, in Lateranensi Ecclesia, cū Regularibus Canonis, aliquādiu religiosissimè est commoratus. Qui Ecclesiasticas consuetudines, & Apostolicos Canones, vt erat ardentis ingenij, memoria comprehendens, breui, & diuinis Scripturis,

turis, & morum disciplina apprimè eruditus, in patriâ reuertitur. Vbi insignem post construens Ecclesiâ, Canonicosquè ibi regulares constituens, orationi contemplationi, prædicationi, eleemosinis prætereâ, alijsquè pijs actionibus adèò vacabat, vt per vniuersam insulam, nominis eius sanctitas celeberrima haberetur. *Resp.* Inueni David.

Lectio quinta.

QVi postea in Tusciâ se conferens, cù Lucam peruenisset, morum ibi suorum odorem optimum diffundens, prædicationisquè verbo sitientes irrigans animos, ita ab omnibus, & clericis, & ciuibus venerationi est habitus, vt illis expetentibus, mandante Romano Pontifice, Episcopale cathedram suscipere sit compulsus. Quo in munere, cum prædicationi insisteret, diuinum cultum promoueret, pacem in clero, & populo studio-

fissimè seruaret, pauperum curam gereret, hospitalitatem amaret, adèò succensa est incolarum in eum deuotio, vt viginti octo annorum spatium, quo Episcopalem, tenuit sedè, viginti octo pariter baptismalium plebium Ecclesias, vbi innumeras Domino animas lucraretur, construeret, atquè consecraret. Quem innumeris Dominus decorauit miraculis: vt & Diuus scribit Gregorius, & testatur ingētis molis lapis, qui adhuc in eius templo conseruatur, qui ad eius præcè, cum alijs nullo pacto amoueri posset, nullo negotio est translatus: & suscitati mortui, & alia. *Resp.* Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Post multos deniquè transactos labores ad optatâ appropinquas palmam, cù ad extremâ horâ aduenisset, suos intimo cordis affectu cohortatus, oras, & psallens dulciter in

K

Domi-

Domino obdormuit. Cuius corpus in Ecclesia Sancti Vincetij Martyris, quã ipse à fundamentis extruxerat, quæ postea ipsi est Sacra, sepultum: cum postea Pipini, & Caroli temporibus, à nobili quadam virgine, quæ propè se sepulta esset contactum: surgens illicò puella: Tollite, Tollite me hinc (ex clamauit) quia super Beatissimi Frigidiani corpus me posuistis, Indignum, quippe

est, vt tradendum vermibus corpus, sanctissimo corpori superponatur. Quibus dictis, iterum obdormiuit, Et ita factum est: vt corpus, quod annis fermè ducētis incognitum permanerat, mirabiliter reuelatum, ab omnibus officiosissime veneraretur. *Resp.* Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturn. Homilia in Euangel. Homo quidam; Nona Lectio de S. Pontiano.

DIE XXI. NOUEMBRIS.

Sancti Gelasij Papæ. Transfertur.

DIE XXIII. NOUEMBRIS.

Sancti Prosperi Episcopi, & Confessoris.

Oratio.

DEus, qui Beatum Prosperum Ecclesie tue religiosissimum Antistitem concessisti: da nobis quæsumus: eius imitatione, in

tuo semper prosperè magis habere seruitio. Per Dominum. *Deinde fit com. S. Clementis. Antiphona. Dedisti Domine habitaculum Martyri tuo Clemēti*

ti in mari, in modum templi marmorei, Angelicis manibus præparatum, iter præbens populo terræ, vt enarrent mirabilia tua. **V.** Iustus vt. **Resp.** Sicut cedrus.

Oratio.

DEUS, qui nos annua beati Clemētis martyris tui, atque Pontificis solemnitate lætificas: concede propitius, vt cuius natalitia colimus, virtutem quoq; passionis imitemur. Per Dominum.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

De scriptoribus ecclesiasticis.

PROSPER natione Aquitanus Sancti Augustini discipulus, ac doctrinæ eius, nec non, & stylli summus imitator, atque defensor, in Lateranensi Ecclesia, defuncto iam ipso Patre, Canonicus Regularis fuit: Leonemquæ primum in conscribendis epistolis adiunxit. A quo & propter

vitæ sanctitatem, eruditionemquæ singularem, Regij in flaminia, vel, vt alij maulunt, Regij in Calabria, Episcopus est constitutus. Quo in munere viginti duos annos egregium, ac vigilem pastorem se præbēs; ad mortem vsque sanctissimè perseuerauit: corpusquæ eius, in ea ciuitate, vsq; ad hanc diem conseruatur, & colitur. Hunc Gelasius in Capitulo, **SANCTA ROMANA ECCLESIA**, dum eius opuscula probaret, religiosissimum virum appellauit.

Resp. Inueni David.

Lectio quinta, & sexta.

Qui post Ozionas. **Vt in communi Doctorum.**

¶ In tertio Noct. Homil. in Euang. Vos estis sal terræ.

Lectio nona de S. Chrysofono.

¶ In secundis Vesperis à Cap. fit de Sancta Catharina.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

Sancti Gelasij Papæ. Fuit hoc festum 21.
huius mensis.

Oratio.

DEus, qui per beatum
Gelasium Confessorem
tuum, atque Pontificem, Ca-
nonicum, in Italia, ordinem
instaurare dignatus est: fac
nos semper, quæsumus: eius
digna imitari doctrinæ, &
cõversationis exẽpla. Per.
In 2. Noct. Lect. quarta.

Ex Catal. Sanct. lib. 10. c. 77.

Inualescente post obitum
Beatissimi Patris Au-
gustini sub Genferico Vã-
dalorum Rege, Arrianæ se-
ctæ perfidia, cum is vniuer-
sam iam Affricam suo sub-
iugasset imperio, post cruem
tam nimis clericorum, ac
catholicorum stragem, pluri-
mi Diui Patris Augustini
discipuli, & alumni per va-
rias propagati Ecclesias, in-
ter quos, Gelasius patre Va-
lerio natus, diuina reuelatione,
Neapolim primum,
deinde, & Romam perue-
nerunt. Qui per benigne

omnes à Leone I. excepti,
atque in Ecclesia Latera-
nensi collocati, Canonicum
ibi ordinem, iuxta Diui Pa-
tris nostri Augustini regu-
lam, & saluberrima insti-
tuta instaurare cæperunt.
Vbi diutissimè postea flo-
ruerunt, & per octingentos
annos ibidem perstiterunt:
plurimique ex ipsis ad sum-
mum Pontificatum, aliosque
inferiores Episcopatus, ob
præclara eorum merita, sunt
assumpti: licet eiectioni, postea
denuò restituti, adhuc eie-
cti, nomẽ tamen, & titulum,
& omnia illi Ecclesiæ con-
cessa privilegia Apostolica
cõcessione retineat. *Resp.*

Inueni David. *Lectio V.*

Gelasius itaque, cum quã-
plurimos ibi annos,
mira sanctitatis, ac eruditio-
nis opinione vitam egisset,
mortuo Felice III. ad sum-
mum Pontificatum apicem est ele-
ctus. Qui Pontifex factus,
clerum

clerū quā maximē amauit, & auxit, ordinēq; præcipuē ipsum Lateranēsem, locis, & priuilegijs ampliauit, atque decorauit. Pauperū curam tantā habuit, vt nedū præsentū, sed & longē positorū nomina scripta haberet, eisq; omnibus, quā maxima poterat liberalitate subueniret. Ad exemplū etiā Patris sui Augustini, Ecclesiam dedicauit Eufemiæ Martyri in ciuitate Tiburtina. Dedicauit & Basilicā Sanctorū Nicandri, & Eleuterij, via Lauicana. & Basilicam S. Mariæ, via Lauētina, in fundo Crispi: vigesimo ab vrbe lapide.

Resp. Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Hic, cū esset doctissim⁹ quinq; libros contra Eutichetē, & Nestoriū edidit, duos cōtra Arriū: orationes præterea, & episto-

las admodū graues, & eloquētes, Ecclesiæ vtilia decreta multa cōtinētes. Manichæos, libris eorū cōbustis, proscripsit: vtriusque testamēti libros, ac Patrum scripta ab ambiguis, authenticā separauit. Ordinū sacerdotū administrationem, à mēse Decēbri quatuor temporū sabbatis attribuit. Episcopos sexaginta septem creauit. Canonē, & Præfationes Missæ, Profas, & Hymnos canticis miscuit. Imperatore excōmunicato, eundē excōmunicari posse, probauit. Plenus dierū in pace obdormiuit, cū sedisset annos quatuor, menses octo, dies decē, & octo: sepultus est in Basilica Apostolorū Principis decimo Calend. Decembris. *Resp.* Iste est, qui ante Deum. *In 3. Noā. Hom. in Euāg.* Vigilate quia nescitis,

FESTA DECEMBRIS.

DIE III.

Sancti Aniani Episcopi, & Confessoris.

Oratio.

Oratio.

DEus, qui beato Aniano Pontifici tuo tantam virtutem conferre dignatus es, vt etiam montes transferre mereretur: fac nos, quæsumus, semper nostrorum montes transferre peccatorum: vt vnâ cū eo ad coelestia regna gloriosi peruenire valeamus. Per Dominum. &c.

Lectio quarta.

*Ex Catal. Sanctorum libr. 9.
cap. 19.*

ANianus vir nobilis, ac diues, cum ex Africa Alexandriam veniens naufragium pertulisset, ad quædam calceorum sutorum deueniens, artemquæ illam ab eo edoctus, adeo illi fuit charus, vt moriens, omnem illi supellectilem, ac vnicum filium cõmendaret. Interea cum Diuus Marcus Euangelista, diuino nutu, Alexandria perueniret, dissolutumq; calcem Aniano consuendū tradidisset, Anianus operi intētus se ipsum subula a-

critēr in sinistra manū vulnerauit. Qui mox à beato Marco, in nomine Domini I E S V, sanatus, ob idq; ad Christum conuersus, ab eodem in fide est instructus, atque baptizatus.

Resp. Inueni David.

Lectio quinta.

QVi postmodum euangelicam doctrinā ap-prime eruditus, clericusq; cū clericali superpelliceo, ac postmodum præsbyter factus, à Beato Marco in mandatis accepit, vt ne ab Apostolicis regulis discederet, sed in communi vitam agens, suos quoque discipulos in ea diligenter erudiret. Qui Pentapolim, eius iussu, accedens, cum aliquandò curiosius fœminas prætereuntes inspexisset, statim in se ipsum cõmotus, dexterum sibi oculum subula vulnerauit. Ad eodẽ autem prædicationem suam miraculis illustrauit, vt & montem de loco ad locum, ad comprobandum Euangelicæ Scripturæ ve-

rita:

ritatem transfulerit. Quo facto Rex eius regionis ad Christum cōuersus, atque baptizatus, eodem ad hortante, per omnem prouinciam Ecclesias ædificauit, Clericosque ibi regulariter uiuentes instituit. **Resp.** Posui adiutorium.

Lectio sexta.

CVM autem Alexandriam ad Marcum rediisset, Marcus cum lumine læsum videns, statim visui restituit, eumque cōuocato clero, sibi successorem fore denunciauit. Qui mortuo illi succedēs, infatigabiliterq; fructuosum se præbēs, per omnem Ægypti prouinciam Euangelium prædicans, infinitis coruscabat miraculis. Præcognoscens autem diuinit⁹ appropinquare peregrinationis suæ exitum, conuocato clero, ac populo id illis indicauit: Milonemq; discipulum suum sibi in Episcopatu successurum. Et cum eos in Christiana pietate plenius esset adhor-

tatus, dierū plenus, in Domino obdormiuit. Sepultus iuxtā Beatum Marcū. Cuius deinde corpus Venetias translatum in Ecclesia Sanctæ Mariæ charitatis conquiescit. **Resp.** Ille est, qui ante Deum.

In tertio Nocturno.

Lectio Sæcti Euangelij secundum Matthæum.

cap. 17.

Lectio septima.

IN illo tempore dixit Iesus discipulis suis. Amen dico vobis: si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic: transi hinc, illuc, & transibit. **Et reliqua.**

Homilia Sancti Ioannis Chrysoptomi.

Cap. 17, in Matth. prope finē.

SI vero quispiam dicet: & quando montes transfulerunt? Respōdebimus: quia multo maiora fecerūt: multos enim mortuos excitauerūt: æquale quippe non est montes transponere, & animam hominibus reuocare. Dicunt autē nonnulli;

nonnulli postea, sanctitate illis multo minores, id, re postulante, fecisse. *Resp.* Amavit eum Dominus.

Lectio octava.

Vnde patet, quia si opus fuisset montes quoque trāstulissent: ideo nō dixit transponetis omnino montes, sed transponere poteritis. Si autem nō fecerunt, non est argumentum impotentiae. Maiora enim ab ipsis facta non ignoramus, sed quoniam res non postulauerat, noluerunt: quanuis possit etiam aliquid tale factum esse, & non scriptum. Non enim omnia miracula Sanctorū

conscripta sunt. *Resp.* Sint lumbi vestri praecincti.

Lectio nona.

Non ne igitur, inquires, tantam fidē tunc habebant? Non certē. Ita enim imperfectiores erāt, vt non semper ijdem essent: vnde Petrus quoque modo beatificatur, modō increpatur: & reliqui quasi amentes castigantur, cum sermonē de fermento non intellexerint. Sic ergo, & tunc ex imperfectione ipsorum accidit, vt maiore infirmitate laquerēt, quod saepiūs ante Crucem patiebantur,

DIE III. DECEMBRIS.

COMMEMORATIO SANCTI

Patris Augustini.

DIE XXIX. DECEMBRIS.

In festo Sancti Thomae Archiepiscopi Cantuariensis Canonici Regularis.

Officium fit duplex.

In

In primo Nocturno.

Lectiones de communi v-
nius Martyris. **A Mileto.**

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

Thomas Londini in
Anglia natus, Theo-
baldo successit Cantuariē-
si Episcopo, qui mox Epif-
copus factus humilitatis cō-
seruandæ gratia, & ne in
alto periclitaretur, Cano-
nicorum Regularium ha-
bitum humillimè, ac deuo-
tissimè suscepit; & in eo
vsque ad mortem religio-
sissimè perseueravit: & qui
antè in administrādo Cā-
cellariæ munere præclare
se gesserat, in Episcopali
officio fortis, & inuictus
fuit. Cum enim Henricus
secundus Angliæ Rex cō-
uocatis ad se Episcopis, &
procerib⁹ regni, leges fer-
ret vtilitati, ac dignitati

Ecclesiasticæ repugnantes,
adeò cōstanter obstitit re-
giæ cupiditati, vt neque
pollicitationibus, neq; ter-
roribus de sententia dece-
dens in exilium pulsus sit.
Moxquè propinqui eius
omnis ætatis eiekti, amici,
fautores omnes, ijs, quibus
per ætatem liceret iureiurā-
do adstrictis, vniuersos
Thomam adituros, si for-
tassè miserabili suorū ca-
lamitatis aspectu mouere-
tur, qui à sancto proposi-
to priuatis incommodis de-
terreri minimè potuisset:
Non respexit carnem, aut
sanguinem, neque vllus
eo humanitatis sensus pa-
storialis officij cōstantiam
labefactauit. **Resp.** Hone-
stum fecit illum Domi-
nus.

**Lectio quinta, & sexta, &
reliqua omnia, vt in Bre-
uiario.**

L RESPON-

RESPONSORIA

COMMVNIA.

Pro vno Martyre vt sequuntur.

In primo Nocturno.

Resp. 1. Iste sanctus pro lege Dei sui certauit vsq; ad mortem, & a verbis impiorum non timuit. * Fundatus enim erat suprà firmam petram.

Vers. Iste est, qui contempfit vitam mundi, & peruenit ad coelestia regna. * Fundatus.

Resp. 2 Iustus germi- nabit sicut lilium. * Et florebit in æternum ante Dominum. **Vers.** Plantatus in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri.

* Et florebit.

Resp. 3. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit altissimum. * Et inuentus est in numero Sanctorum. **V.** Iste est, qui contempfit vi-

tam mundi, & peruenit ad coelestia regna. * Et inuentus est. **Gloria.** * Et inuentus est.

In secundo Nocturno.

Resp. 4. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & a seductoribus tutauit illum. * Et dedit illi claritatem æternam. **Vers.** Descenditque cum illo in foueam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit.

Resp. 5 Desiderium animæ eius tribuisti ei Domine. * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Vers. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Resp.

Resp. 6. Stola iucunditatis induit eū Dominus: * Et coronā pulchritudinis posuit super caput eius. **Vers.** Cibauit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potauit illū. * Et coronam. **G**loria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno.

Resp. 7. Corona aurea super caput eius, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. **Vers.** Quoniam

præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. * Expressa.

Resp. 8. Hic est verè Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. * Qui minas iudicū non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsiuit, sed ad cœlestia regna peruenit. **Vers.** Iustū deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. * Qui minas. **G**loria Patri. * Qui minas.

TEMPORE PASCHALI.

In primo Nocturno.

R **Resp. 1.** Beatus vir qui metuit Dominū, Alleluia: * In mandatis eius cupit nimis. Alleluia, alleluia, alleluia. **Vers.** Gloria, & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in sæculum, seculi. * In mandatis,

Resp. 2. Tristitia vestra

alleluia. * Conuertetur in gaudium alleluia, alleluia. **Vers.** Mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini: sed tristitia vestra. * Conuertetur.

Resp. 3. Pretiosa in cōspectu Domini, alleluia. * Mors Sanctorum eius, alleluia. **Vers.** Custodit Dominus ònia ossa eorū, vnū

ex his non contēretur. *
Mors Sanctorum. **Gloria Patri.** * Mors.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Lux perpetua
lucebit Sanctis tuis Do-
mine, * Et æternitas tem-
porum, alleluia, alleluia.

Vers. Lætitia sempiterna
erit super capita eorum,
gaudium, & exultationem
obtinebunt. * Et æternitas.

Resp. 5. In seruis suis,
alleluia, * Consolabitur
Deus, alleluia. **Vers.** Iudi-
cabit Dominus populum
suum, & in seruis suis, *
Consolabitur.

Resp. 6. Filie Ierusalē,
venite, & videte Marty-
res cum coronis, quibus co-
ronauit eos Dominus. *

In die solemnitatis, & læ-

titia, alleluia. **Vers.** Quo-
niam cōfortauit seras por-
tarum tuarum, benedixit
filios tuos in te. * **In die.**
Gloria Patri. * **In die.**

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Ego sum vitis
vera, & vos palmites. *
Qui manet in me, & ego in
eo, hic fert fructū multū,
alleluia, alleluia. **Vers.** Si-
cut dilexit me Pater, &
ego dilexi vos. * Qui.

Resp. 8. Candidi facti
sunt Nazarēi eius, alleluia:
splendorem Deo dederūt
alleluia. * Et sicut lac coa-
gulati sunt, alleluia, allel.
Vers. Candidiores niue, ni-
tidiore lacte, rubicūdiore
ebore antiquo, sapphiro
pulchriore. * Et sicut,
Gloria Patri. * Et sicut.

PRO PLVRIBVS MARTYRIBVS.

In 1. Nocturno.

Resp. 1. Absterget De⁹
omnem lacrymā ab
oculis Sanctorum: & iam
non erit ampliū neque lu-

ctus, neque clamor, sed
nec vllus dolor. * Quo-
niam priora transferunt.

Vers. Non esurient, neque
sitient ampliū, neque ca-
det

det super illos Sol, neque ullus æstus. * Quoniam.

Resp. 2. Viri sancti gloriosum sanguinẽ fuderunt pro Domino, amauerunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua.

* Et ideò coronas triumphales meruerunt. **Vers.** Vnus spiritus, & vna fides erat in eis. * Et ideò,

Resp. 3. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. * Et meruerunt habere coronas perpetuas.

Vers. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni. * Et meruerunt.

In 2. Nocturno.

R **Esp. 4.** Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, seruienses præceptis tuis, vt inuenerentur illæsi in aquis validis. * Terra apparuit arida, & in mari Rubro via sine impedimẽto. **V.** Quoniam percussit petram, & fluxerunt aque, & torrentes inundauerunt. * Terra,

Resp. 5. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine. * Vt hæredes fierent in domo Domini.

Vers. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. * Vt hæredes.

Resp. 6. Tanquam aurum in fornace probauit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum. * Quoniã donum, & pax est electis Dei. **Vers.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem, & fideles in dilectione acquiescent illi. * Quoniam donum.

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Propter testamentum Domini, & leges paternas, Sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis. * Quia vnus fuit semper spiritus in eis, & vna fides. **Vers.** Ecce quã bonum, & quam iucundum habitare fratres in vnum. * Quia.

Resp.

Resp. 8. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis. * Mercedem laboris ego reddam vobis.

Vers. Venite benedicti Patris mei, percipite Regnum. * Mercedem. Gloria Patri. * Mercedem,

PRO CONFESSORE Pontifice.

In 1. Nocturno.

Resp. 1. Euge serue bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituam. * Intra in gaudium Domini tui. **Vers.** Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. * Intra.

Resp. 2. Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo. * Ideo iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **Vers.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmavit super caput eius. * Ideo iureiurando.

Resp. 3. Iuravit Dominus, & non poenitebit eum.

* Tu es Sacerdos in æ-

ternum secundum ordinem Melchisedech. **Vers.** Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. * Tu es Sacerdos. Gloria. * Tu es.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Inueni David seruum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Vers.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. * Manus.

Resp. 5. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Vers.** Inueni David seruum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim.

Resp. 6. Ille est qui ante Deum

Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est.

* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

Vers. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cœlestia regna. *

Ipse. **Gloria.** * Ipse.

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Amavit eum Dominus, & ornauit eum: stolam gloriæ induit eum.

* Et ad portas paradisi coronauit eum. **Vers.** Induit eum Dominus lorica fidei, & ornauit eum. * Et ad portas.

Resp. 8. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ

ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando reuertatur à nuptijs. **Vers.**

Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. * Et vos, **Gloria Patri.** * Et vos.

¶ **Pro Doctoribus.**

Resp. 8. In medio Ecclesiæ aperuit os eius. *

Et impleuit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus. **Vers.** Iucunditatem, & exultationem thesaurizauit super eum. *

Et impleuit. **Gloria.** * Et impleuit.

PRO CONFESSORE non Pontifice.

In 1. Nocturno.

Resp. 1. Euge serue bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam.

* Intra in gaudium Domini tui. **Vers.** Domine

quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. * Intra.

Resp. 2. Iustus germinebit sicut lilium. * Et florebit in æternum ante Dominum. **Vers.** Planta-

tus

tus in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri.

* Et florebit.

Resp. 3. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit altissimum. * Et inuentus est in numero Sanctorum.

Vers. Iste est qui contempnit vitam mundi, & peruenit ad cœlestia regna.

* Et inuentus. **Gloria.**

[* Et inuentus.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & a seductoribus tutauit illum. * Et dedit illi claritatem æternam. **Vers.** Iustū deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. * Et dedit.

Resp. 5. Amavit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronauit eum. **Vers.** Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. * Et ad portas.

Resp. 6. Iste homo per-

fecit omnia, quæ locut⁹ est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiē meā.

* Quia te vidi iustum coram me, ex omnibus gentibus. **Vers.** Iste est, qui contempnit vitā mundi, & peruenit ad cœlestia regna.

* Quia. **Gloria.** * Quia.

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudauit Dominum. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Vers.** Ecce homo sine quærela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua.

* Ipse.

Resp. 8. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. * Et vos similes hominibus expectatibus Dominū suū quando reuertatur à nuptijs. **V.** Vigilate ergo: quia nescitis, quā hora Dñs vester venturus sit.

* Et vos. **Gloria.** * Et vos,

PRO

PRO NEC VIRGINE,
nec Martyre.

In 1. Nocturno.

Resp. 1. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum. * Quia concupiuit Rex speciē tuā. **Vers.** Specie tua, & pulchritudine tua, intende: prosperè procede: & regna. * Quia.

Resp. 2. Diffusa est gratia in labijs tuis. * Propterea benedixit te Deus in æternum. **Vers.** Specie tua, & pulchritudine tua, intende: prosperè procede, & regna. * Propterea.

Resp. 3. Specie tua, & pulchritudine tua. * Intende: prospere procede, & regna. **Vers.** Diffusa est gratia in labijs tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. * Intende. Gloria. * Intende.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Propter veritatem, & mansuetudinem,

& iustitiam. * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **Vers.** Specie tua, & pulchritudine tua, intende: prosperè procede, & regna. * Et deducet.

Resp. 5: Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem. * Propterea vixit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **Vers.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. * Propterea.

Resp. 6. Falax gratia, & vana est pulchritudo. * Mulier timens Deum ipsa laudabitur. **Vers.** Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. * Mulier. Gloria. * Mulier.

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius: cōsideravit semitas domus sue.

M * Et

* Et panem otiosa non comedit.

Verf. Gustavit, & vidit quia bona est negotiatio eius : non extingetur in nocte lucerna eius. * Et panem.

Resp. 8. Regnum mundi, & omnem ornatum sæ-

culi contempsi propter amorem Domini mei Iesu Christi. * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

Verf. Eructavit cor meum verbum bonum : dico ego opera mea regi. * Quem vidi. **Gloria.** * Quē vidi,

IN

IN COMMEMO-
RATIONE SANCTI
 Patris Augustini, quæ fit
 singulis mensibus.

A Pontifice Maximo indultum est Ordini
 nostro Canoniorum Regularium
 subscriptum diploma.

*Quolibet mense, quo aliàs non fiat de Sancto Augu-
 stino, fiat de ipso semel die prima, aliquo Sancto non
 impedita, & quam, si fieri possit, non precedat du-
 plex, aut semidup. vt integras, sine alicuius præiu-
 ditio, saltem priores vesperas habere possit.*

**Ad Vesp. Añæ, Psalm. &
 Hymn. & Cap. de comm.
 Confess. Pont. Vers. Ora
 pro nobis Beate Pater Au-
 gustine. Resp Vt digni
 efficiamur promissionibus
 Christi.**

**Ad Magnificat in vtrisque
 Vesp.**

P Ræsul Sæctissime Au-
 gustine, via morum,
 scripturæ secretum, Do-

ctor egregie, lux Docto-
 rum, vitæ nostræ decretū,
 roga mitissime Christi nos
 adire secretum.

Oratio.

D Eus, qui Beatum Au-
 gustinū Ecclesiæ tuę
 in exponendis sacrę scrip-
 turæ mysterijs Doctorem
 optimum, & electum An-
 tistitem prouidisti: da no-
 bis, quęsumus, eius semper

& doctrinis instrui, & oratione fulciri, Per Dominū nostrum.

Ad Matut. Inuitat. & reliqua de commun. Confess. Pont.

In primo Nocturno extra Quadrag. Lectiones leguntur de script. occur.

¶ In Quadrag. verò. Sapientiam, &c. de comm. Doct.

In secundo Noct. Qui post Orionas. Vt ibidem. In tertio Noct. Homil.

super Euang. Vos estis sal terræ: de eodem cōmun.

Ad laudes, & per horas, omnia sicut in commun. Vers. Ora pro nobis, &c. Resp. Vt digni efficiamur, &c.

Ad Benedictus Añā.

C Anon vitæ canonicę, lucerna nostris pedibus, roga Christū pro famulis, vt nostris adsit mētib⁹, & in æterna requie suis iungat agminibus. V. Ora, &c. Oratio, vt suprā.

S V F F R A G I A ; S E V C O M M E M O R A T I O N E S,

Quæ dicuntur in fine Vesperarum, & laudum, ab Octaua Epiphaniæ, vsque ad Dominicam Passionis exclusiue, & ab octaua Pentecostes, vsque ad Aduentum exclusiue, Dominicis, Ferijs, & festis, nisi Officium sit duplex, aut infra Octauas. Adiuncta commemoratione de Patrono, vel titulo Ecclesiæ pro illius dignitate.

De Salvatore.

In vtrisque Vesperis, & laudibus, Añã.

Saluator mundi saluans nos, qui per sanguinẽ, & mortem tuam redemisti nos. *Vers.* Dirige nos Domine in via tua. *Resp.* Quia tu es Saluator noster.

Oratio.

Deus humani generis conditor, & redemptor, da quaesumus, vt te in omnibus, & super omnia diligentes, iugiter inspirãtem sectemur.

De Cruce.

In vtrisque Vesp. & laudibus, festi semiduplicis, & simplicis extra tempus Paschale. Antiphona.

Nos autẽm gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi. *Vers.* Hoc signum Crucis erit in cœlo. *Resp.* Cum Dominus ad iudicandum venerit. *Oratio.*

Deus, qui vnigeniti filij tui pretioso sãgui-

ne viuificæ Crucis vexillũ sanctificare voluisti, cõcede, quaesumus, eos qui eiusdem Sanctæ Crucis gaudent honore, tua quoque vbique protectione gaudere.

Tempore Paschali in vtrisque vespers. Añã.

CRucem sanctã subiit, qui infernum cõfregit, accintus est potentia, surrexit die tertia, alleluia. *V.* Dicite in nation. &c.

Et in laudibus, Añã.

CRucifixus surrexit à mortuis, & redemit nos alleluia, alleluia. *Vers.* Dicite in nationibus, alleluia. *Resp.* Quia Dominus regnavit à ligno, alleluia.

Oratio.

Deus, qui pro nobis filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem, concede nobis famulis tuis, vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eundem. &c.

In

In vtrisque Vesp. & laud.
Officij ferialis, Antiphon.

Per signum Crucis de inimicis nostris, libera nos Deus noster. *V.* Omnis terra adoret te, & psallat tibi. *Resp.* Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Oratio.

Perpetua nos, quaesumus Domine, pace custodi, quos per lignum Sanctae Crucis redimere dignatus est,

De Sancta Maria.

In vtrisque vespersis, & laudibus. *Añã.*

Sancta Maria succurre miseris, iuua pusillanimes, refoue flebiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto foemineo sexu, sentiant omnes tuum iuuamẽ, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.
Vers. Ora pro nobis San-

cta Deigenitrix. *Resp.*
Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessionem, a præsentibus liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

Ab Octaua Epiphaniæ vsque ad Purificationem.

Vers. Post partum Virgo inuiolata permãsisti. *Resp.* Deigenitrix intercede pro nobis.

Oratio.

Deus, qui salutis æternæ Beatæ Mariæ virginitate foecunda humano generi præmia præstitisti: tribue, quaesumus, vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum.

De

De Apostolis.

In vtrisque Vesperis.
Antiphona.

Petrus Apostolus, & Paulus doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

Vers. Constitues eos principes super omnem terram **Resp.** Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Matutinum. Añã.

Gloriosi principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita, & in morte non sunt separati. **Vers.** In omnem terram exiuit sonus eorum. **Resp.** Et in fines orbis terræ verba eorum. **Oratio.**

Deus, cuius dextera beatum Petrum ambulans in fluctibus, ne mergeretur, erexit: & coapostolum eius Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit, exaudi nos propitius, & concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

De S. Vincentio.

In vtrisque vesp. & laud.
Antiphona.

O Beate Vincenti martyr Christi fidelissime, pro cuius amore sæuissima poenarum genera constantè pertulisti: sis pro nobis, petimus, apud Deum intercessor. **Vers.** Ora pro nobis Beate Vincenti.

Resp. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Vincentij martyris tui intercessione liberemur.

Pro S. Sebastiano.

Antiphona.

O Diue Sebastiane miles fortissime Christi, intercede pro nobis ad Dominum Iesum Christum, vt ab omni aduersitate corporis, & animæ nos tueri, & defendere dignetur.

Vers.

Vers. Ora pro nobis.

Oratio.

Infirmi-
tatem nostram
respice omnipotēs De⁹,
& quia pondus propriæ
actionis grauat, beati Se-
bastiani Martyris tui inter-
cessio gloriosa nos prote-
gat. Per Dominum.

De Sãcto Georgio.

In vtrisque Vesp. & laud.
Antiphona.

Digne Deo Martyr.
Princeps venerande
Georgi, Suscipe seruorū,
petimus, pia vota tuorum;
Sintquē tua Christo prece
commendata supremo.

Vers. Ora pro nobis beate
Georgi. **Resp.** Vt digni
efficiamur promissionibus
Christi.

Oratio.

Deus, qui nos beati
Georgij martyris tui
meritis, & intercessione
lætificas: concede propi-
tius, vt qui tua per eum be

neficiaposcimus, dono tuæ
gratiæ consequamur.

Pro Diuo P. Angu-
stino.

Ad Vesp. Antiphona,

Præful Sãctissime Au-
gustine, via morum,
scripturæ secretum, Do-
ctor Ecclesiæ, lux Docto-
rum, vitæ nostræ decretū
roga mitissime Christi nos
adire secretum. **Ÿ.** Ora pro
nobis, &c.

Ad Laudes, Ant.

Canon vitæ canoni-
cæ, lucerna nostris
pedibus, roga Christum
pro famulis, vt nostris ad-
sit mentibus, & in aeterna
requie suis iungat agmini-
bus. **Vers.** Ora pro nobis
beate Pater Augustine.

Resp. Vt digni efficiamur
promissionibus Christi.

Oratio.

Adesto supplicationi-
bus nostris omnipo-
tens

tens Deus, & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, intercedente beato Augustino Cõse flore tuo, atque Pontifice, consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum.

De Pace.

In Vesp. & laudib.
Antiphona.

DA pacem Domine in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet

pro nobis, nisi tu Deus noster. **Vers.** Fiat pax in virtute tua. **Resp.** Et abundantia in turribus tuis.

Oratio.

DEus, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera: da seruis tuis illâ, quam mundus dare non potest, pacem: vt & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint, tua protectione, tranquilla. Per Dominum nostrum, &c.

Leo Papa X. concessit, vt qui post Officium dixerit sequentem Orationem, remissionem admissarum negligentiarum in Officio recitando consequatur.

Oratio.

Sacro sanctæ, & indiuiduæ Trinitati, Crucifixi Iesu Christi Domini nostri humanitati, Beatissimæ, ac gloriosissimæ Virginis Mariæ fœcunditati,

& omnium Sanctorum vniuersitati, sit sempiterna laus, honor, virtus, & gloria, ab omni creatura: nobisque remissio peccatorum, per infinita sæcula sæculorum, amen.

N

B cata

Beata viscera Mariæ
Virginis, quæ porta-
uerunt Æterni Patris fili-
um, & beata vbera. quæ

lactauerunt Christum Do-
minum. Pater noster.
Aue Maria.

COMMEMORATIO
in honorem Diui Patris Theotonij
primi Prioris Monasterij
Sanctæ Crucis.

Denotionis gratia.

Antiphona.

Oratio.

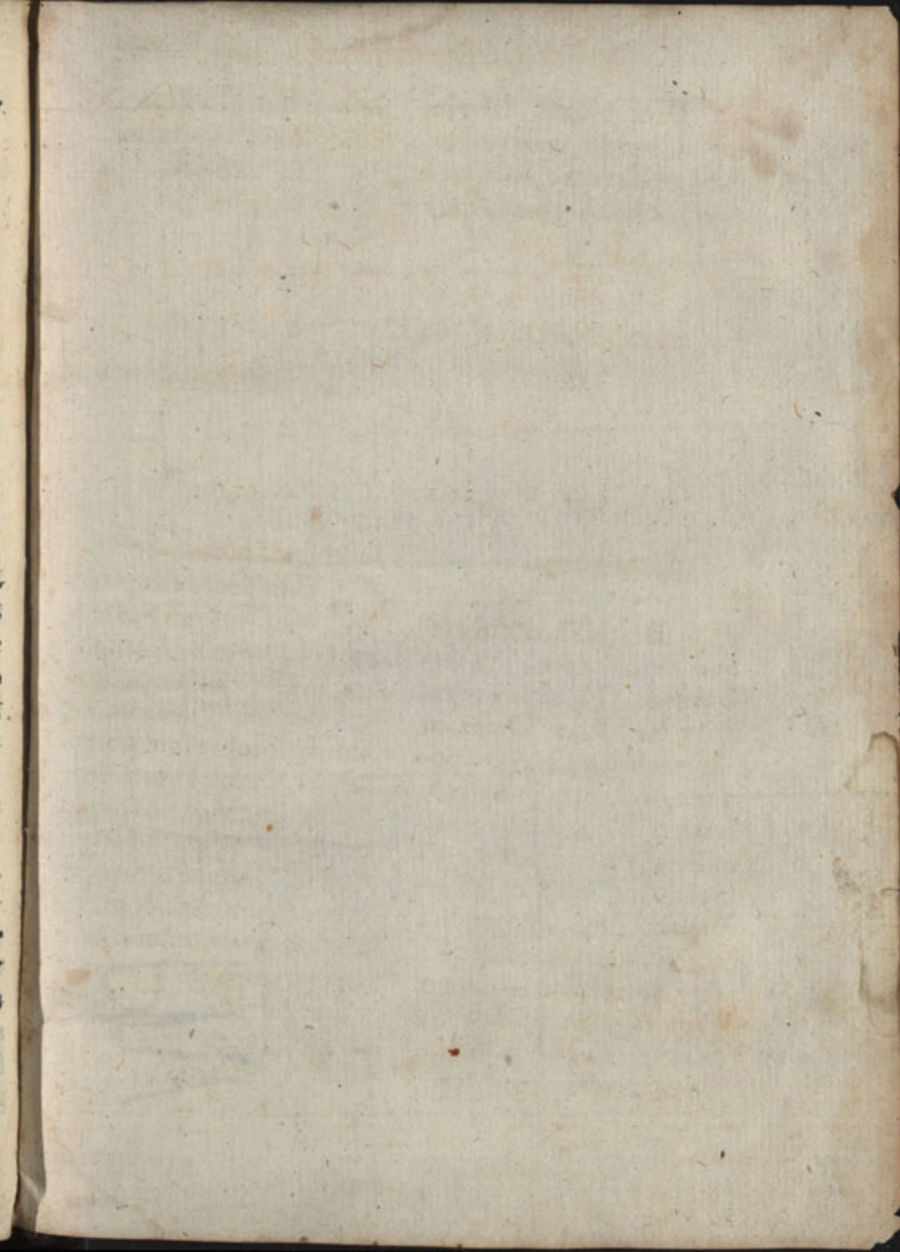
O Beate Theotoni om-
nium corde, & ore
colende. O Patrone mira-
bilis Hispaniæ, Defensor
Conimbricæ: ora pro po-
pulo, interueni pro clero,
intercede pro deuoto foe-
mineo sexu: sentiant om-
nes tuum solamen: salua
præsentem cateruam tuæ
sanctitati deuotam, & San-
ctæ Crucis signo signatam.

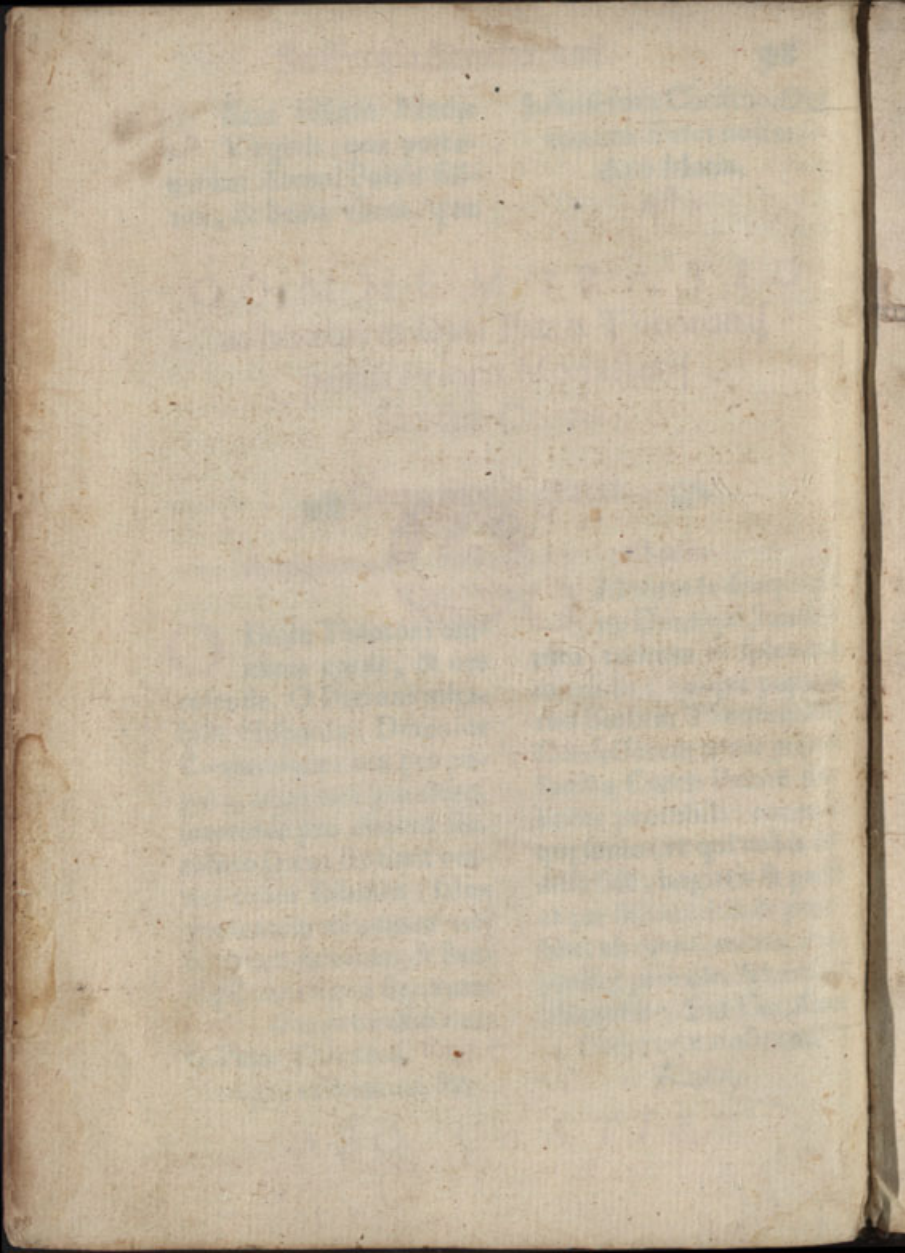
Vers. Ora pro nobis Bea-
te Pater Theotoni. **Resp.**
Vt digni efficiamur, &c.

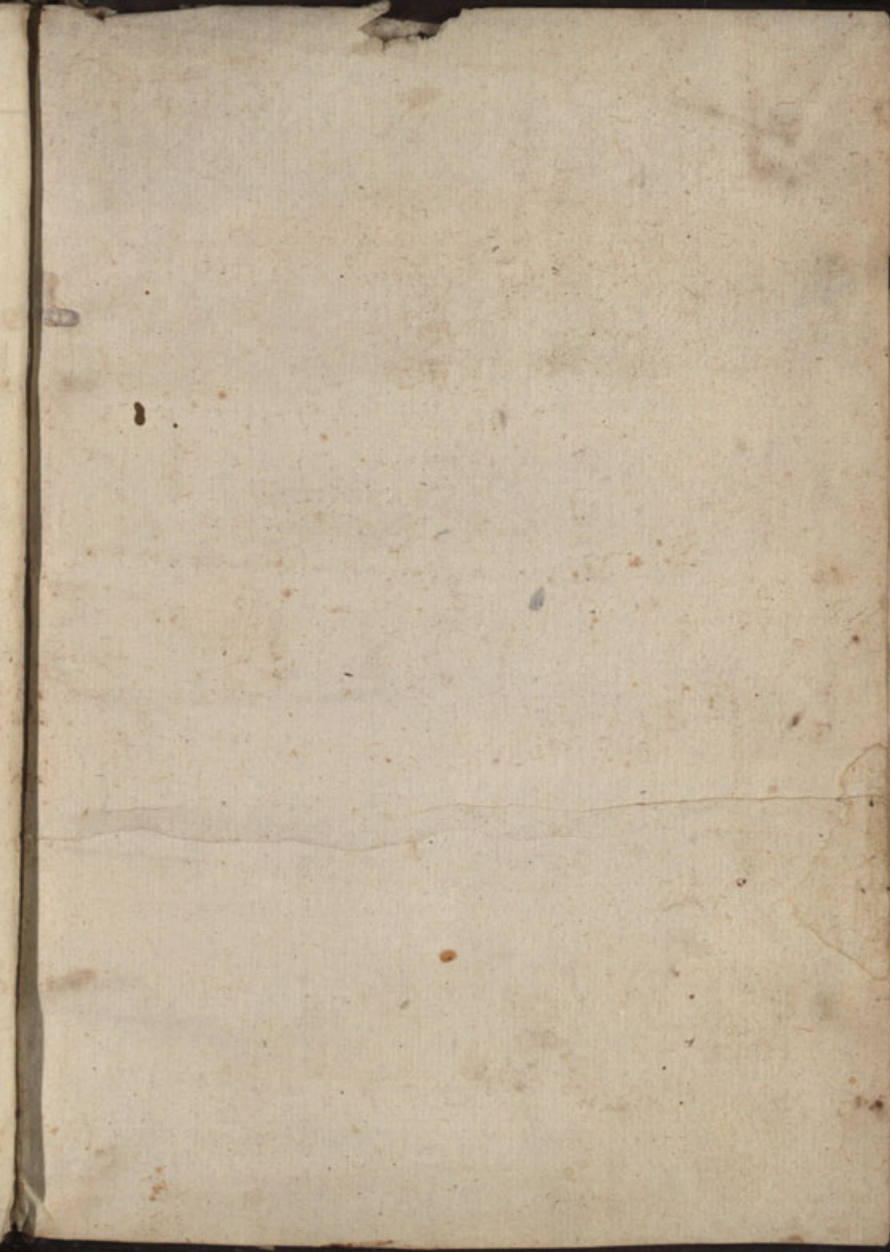
O Mnipotēs sempiter-
ne Deus, qui Sancto-
rum tuorum es splendor
mirabilis, quique populo
tuo Beatum Theotonium
Confessorem tuum primū
Sanctæ Crucis Priorē fec-
liciter prætulisti: concede
quæsumus, vt qui nobis de-
disti fidē, largiaris & pacē,
atque suis meritis, & preci-
bus, ab omni, animæ, cor-
porisq; periculo, salubriter
liberemur. Per Christum
Dominum nostrum.

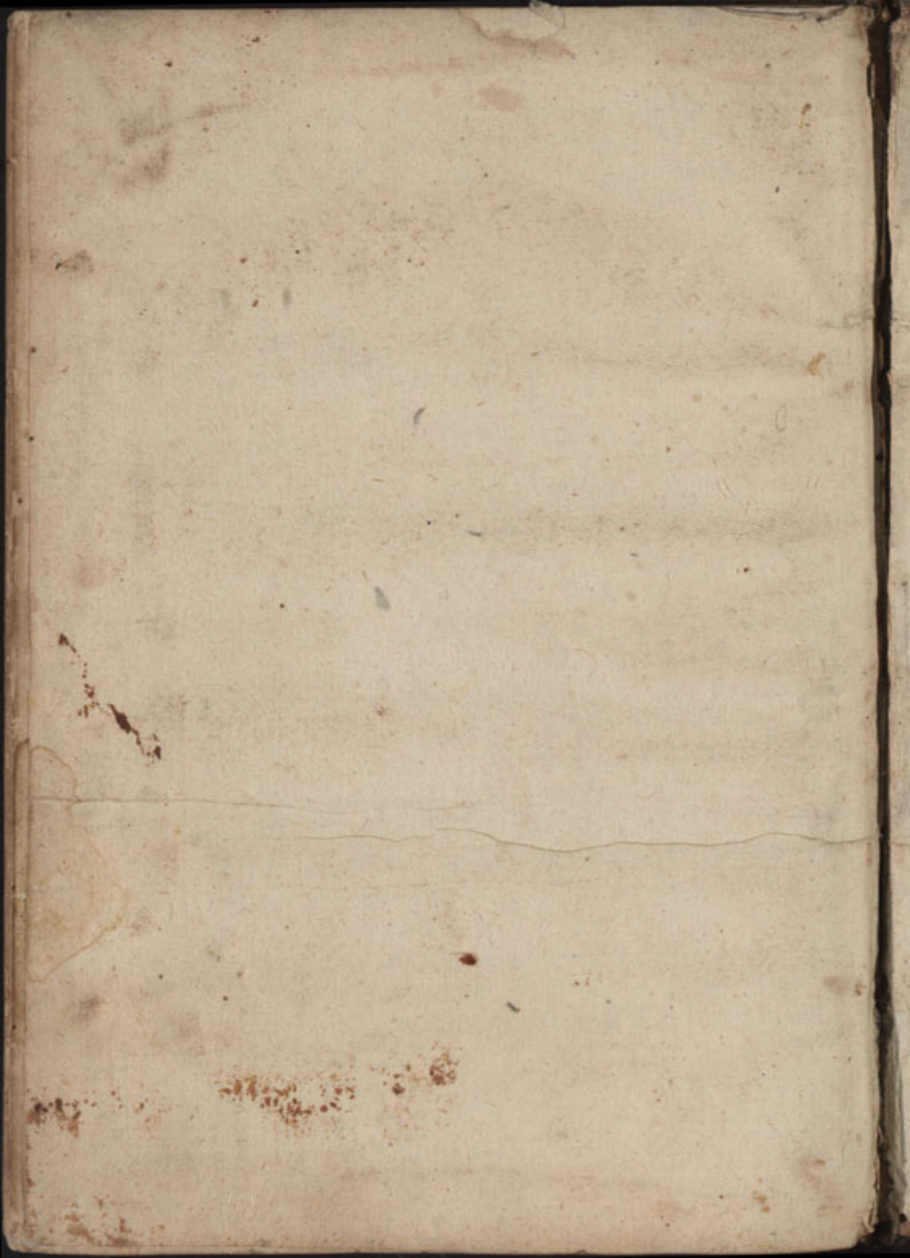
Amen.

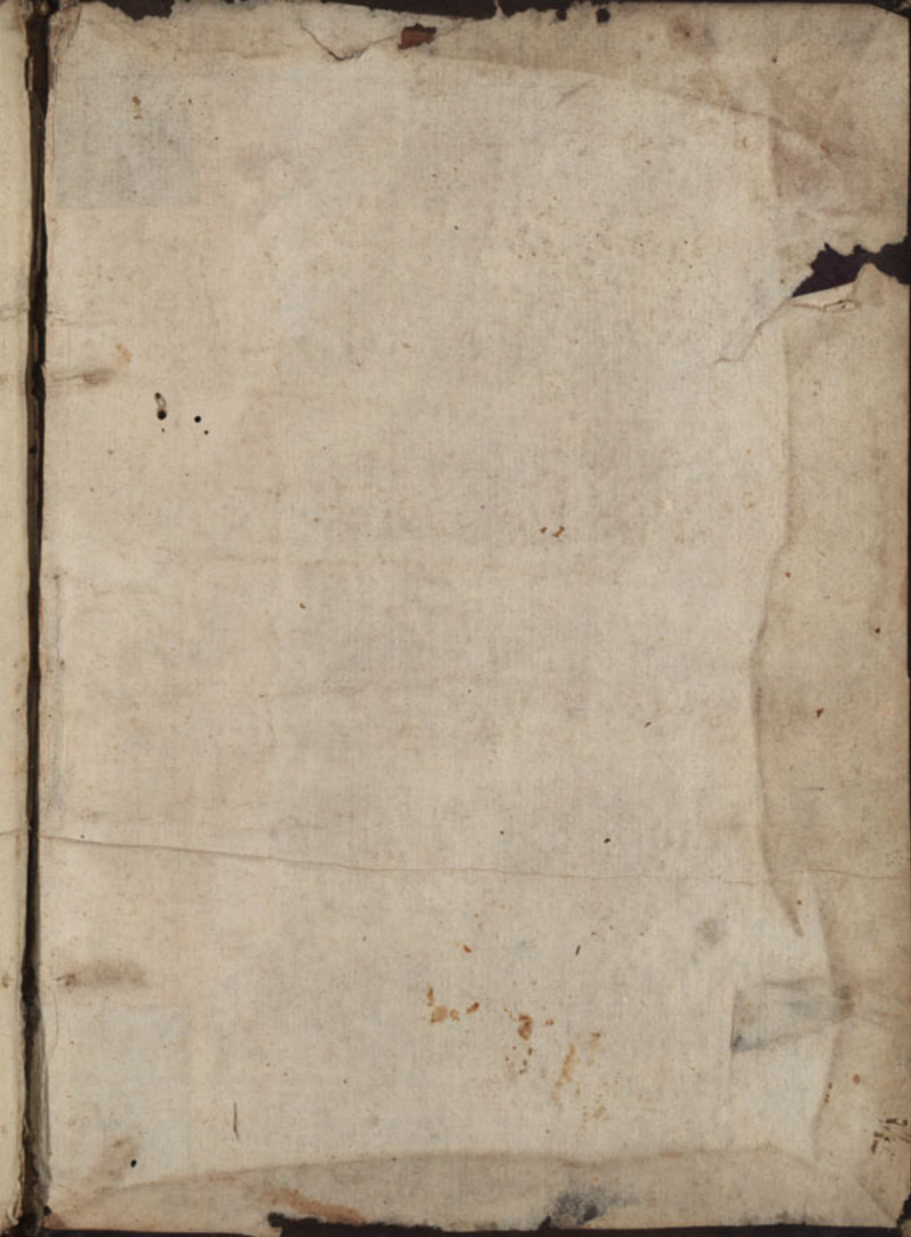
DEO GRATIAS.

S
G
E
T
N

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

Sala R
Gab.
Est.
Tab. 3
N.º 12